

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Διευθυντής Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΤΟΜΟΣ Α΄. — ΤΕΥΧΗ 1 — 52

1891—1892.

Αρ. 93
Νίκος Λεωνόπουλος

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1892.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

ΠΙΝΑΞ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ
ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ Α' ΤΟΜΟΥ.

Α

- Ἄβραες (Οἱ) καὶ οἱ Πέρσαι, ἀνάγνωσμα ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ ὑπὸ Α. Mordtmann, 70-71.
Ἄγων (Φιλαδέλφειος ποιητικός), 35-37.
Ἀδάμαντες (Οἱ), 332-334.
Ἀδελφός (Ο) καὶ ἀδελφὴ Paul Janet, 832.
Ἀεροπόρον (Τό), 604.
Αἰθιοπία (Ἡ), ὑπὸ Π. Γ. Παπακωνσταντίνου, 73-75, 88-90.
Αἴσθημα (Τό), ὑπὸ Κ. Α. Η., 583.
Ἀκαδημαϊκὰ, 798-799, 829-830.
Ἀκρωτήριον (Τὸ) Μαρτέν, 362-363.
Ἀμπελοργία (Ἡ ἱστορία τῆς), ὑπὸ Α. Γ. Τσιώμη, 408-410.
Ἀνακάλυψις (Ἡ) τῆς Ἀμερικῆς, 635-636.
Ἀνακνήσεις (Δημοσιογραφικαί), διαλέξεις ὑπὸ Χαρ. Ἀννίνου, 24-27, 40-43.
Ἀνὰ τὴν ἐπὶ τὰδε Ἀσίαν, 235-238, 249-252, 266-269, 280-283, 299-302, 314-317.
Ἀνὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν, 508-509.
Ἀνάρρῃσις (Ἡ) τοῦ πρώτου μετὰ τὴν ἄλλωσιν Οἰκουμένικου Πατριάρχου, 23-24.
Ἀνὶρ (Ο) καὶ ἡ γυνὴ, κατὰ τὸν Α. Τολστόη, 781-782.
Ἀπόδρασις (Ἡ), διήγημα, 654-656.
Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Ζ' τῆς Ἰλιάδος, ὑπὸ Κ. Α. Η., 599-600.
Ἀπογορισμός (Ο), διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Μυρτίλου, 283-286.
Ἀργυροὶ γάμοι (Οἱ) τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος, τὰ κατὰ τοὺς ἀρραθῶνας καὶ τοὺς γάμους, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 806-814.
Ἀριθμητικά, ὑπὸ Ἡ. Βαλασαμάκη, 794-796.
Ἀρριανός (Ο), ὑπὸ Π. Γ. Παπακωνσταντίνου, 565-569, 581-583, 613-616, 630-632, 646-648, 662-663.
Ἀρχαίου χειρογράφου (Ἀνακάλυψις), 700-701.
Ἀρχιτεκτονικὴ (Ἡ) τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους 678-679.
Ἀγμέτ Τζεββάτ πασσαῖς (Ο Μέγας Βεζύρης) μετὰ εἰκόνας, 51.

Β

- Βάμβαξ (Ο) ἐν τῷ κόσμῳ, 636-637.
Βέρροια (Ἡ) ὑπὸ Π. Γ. Παπακωνσταντίνου, 726-727.
Westphal R., 766.
Βιβλιογραφικά, ὑπὸ Α. Σ. Κ., 725-726.
Βιολέττα (Ἡ) διήγημα, 735-736.
Βίος ἐν Φρέδενσθοργ, 329-331.
Βίος (Ο ἐν Βενετίᾳ), 217-218.

Γ

- Γάμοι (Οἱ) τῆς Σοφίας Παλαιολόγου, ὑπὸ Μ. Ε. Μεγαλοπούλου, 78-70, 85-86, 115-117, 164-166, 180-183.
Γενικὰ σημειώσεις, 695-712, 727-728, 744, 759-760, 776-777, 793-794, 814-815, 824-825.
Γνώμη σοφῶν, 474-475, 506, 553-554, 601, 649, 666, 681, 696, 714, 728-729, 761.
Γραμματικά ὑπὸ Μ. Ι. Κεφάλα, 187-179.
Γριζελίς (Ἡ) ἐν τῷ γερμανικῷ δράματι, ὑπὸ Ὁ. Ἀνδρεάδου, 764-765.
Γροιλανδία (Ἡ), 603-604.
Γυναῖκες (Αἱ) ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Σικάγου, 247-248.

Δ

- Δευτέρα (Ἡ) μήτηρ, διήγημα, 206-208, 223-224, 238-240, 254-255, 269-272, 286-287, 302-304, 317-320, 334-336, 351-352, 366-368, 382-383, 398-400, 414-416, 431-432, 446-448, 463-464, 479-480, 495-496, 510-512, 526-528, 543-544, 558-559, 575, 580, 590-592.
Δευτερότοκος (Ἡ) διήγημα, 15-16, 30-32, 45-48.
Δήμιος (Ο) τῶν Παρισίων, 277-279.
Διόπτοντες (Οἱ) ἀστέρες, κατὰ Φλαμαρίωνα, ὑπὸ Μ. Ε. Μεγαλοπούλου, 9-12.
Διότι ἴσο πτωχός, διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Μυρτίλου, 363-366.
Διώρυγες (Αἱ) τοῦ Ἄρεως, 718-719.
Δράμας (Χρονικὰ σημειώματα), 634-635.

Ε

- Ἐγέφαλος (Ο) τῆς γυναίκος, 750.
Ἐδέσσα ἢ Αἰγάι ὑπὸ Π. Παπακωνσταντίνου, 12-15.
Ἐκδρομὴ εἰς Βαθυλῶνα ὑπὸ Κ. Μεταξῆ, 118, 120, 141-144.
Ἐκδρομὴ ἀνὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν, 508-509.
Ἐκδρομὴ εἰς Σικελίαν, 233-235.
Ἐκθέσις (Ἡ) ἐν Βιέννῃ τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ θεάτρου, ὑπὸ Κ. Ι. Κωνσταντινίδου, 502-504, 517-519, 533-535, 550, 552.
Ἐκθέσις τοῦ 1893 (Παγκόσμιος Κολομβιανὴ), 427-430.
Ἐκθέσεως (Σημειώσεις περὶ τῆς ἐν Σικάγῳ παγκοσμίου) 444-445.
Ἐκλείψων τοῦ ἡλίου (Περὶ τινῶν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα), ὑπὸ Στεφάνου, 632-633.
Ἑλλῆν, Ρωμαῖος, Γραικός (Ἱστορικὸν καὶ σημασίαν τῶν λέξεων) 230-231.
Ἑλεγιοὶ εἰς τὴν ἀώρως θανούσαν Σοφίαν Περβάνογλου 632.
Ἑλεγιοὶ εἰς Α. Ραγκαβῆν, ὑπὸ Ἰορδ. Καρολίδου, 230.
Ἑμπιστος (Ο), διήγημα, 75-76, 79-80, 93-96.
Ἐμπνευσις (Ἡ) τοῦ Ζωγράφου, διήγημα, 252-254.
Ἐντυπώσεις ταξιδίου εἰς Ἰνδικὴν, 347-349.
Ἐξομολόγησις (Ἡ) διήγημα, 639-640.
Ἐορτὴ (Ἡ) τῶν Χριστουγέννων καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτῆς, 131-134.
Ἐπιγραφαὶ Δράμας, Γιαννοπούλου, 652-653.
Ἐπιγραφικὸν λείψανον ἐν Μαγνησίᾳ τῇ Θεσσαλικῇ, ὑπὸ Ν. Γιαννοπούλου, 774.
Ἐπιγραφαὶ (Ἑλληνικαὶ καὶ ρωμαϊκαὶ) ἐν Δράμῃ, ὑπὸ Γιαννοπούλου, 475-476.
Ἐπιστημονικὰ σημειώσεις, 654.
Ἐπιστημονικὰ (Ἄρης καὶ Ζεὺς. Νέα εἰρεῖσαι πρὸς τέλειον λουτρῶν), 695.
Ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία ἐν Ἀθήναις, 829.
Ἐπίτροπος (Ο) τῆς Ἰουδαίας, διήγημα, 138-144.
Ἔστια (Ἡ), ὑπὸ Παπακωνσταντίνου 470-473.
Ἔτος (Τὸ) τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, 134-137, 147-149.
Εὐδαμονία (Ἡ), ὑπὸ Μεγαλοπούλου, 58-60.
Εὐδοξὸς ὁ θαλασσοπόρος, ὑπὸ Καράλη, 389-491, 420-422.
Εὐθαλία, ὑπὸ Φιλανθίδου, 509-510.
Εὐξείνιος πόντος ὑπὸ Β. Α. Μυστακίδου, 666-668, 681-683, 696-699, 714-715.
Εὐφύιας (Εἶδη), 701.

Ζ

- Ζάππας (Κωνσταντίνος) 388-389.

Η

- Ἡμαθία (Ἡ) ὑπὸ Π. Παπακωνσταντίνου, 454-457.
Ἡμαθίας (περὶ), ὑπὸ Π. Παπακωνσταντίνου, 759.
Ἡμερολόγιον (Τὸ) ἰουλιανὸν καὶ γρηγοριανόν, 246-247.
Ἡρόδοτος ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας, ὑπὸ Π. Παπακωνσταντίνου, 296-299, 310-312, 344-345, 358-359, 375-376, 393-395, 404-406, 423-426, 439-440.
Ἡρώνδας (Ο ποιητῆς) 37-38.
Ἡρώνδας ὁ Μτυογράφος, 227-230, 244-246, 259-260.

Θ

- Θεομηναί, ὑπὸ Ι. Β., 276-277.
Θεότητες ἐν Ἀχαιοῦ λατρευόμεναι, 735.
Θεός (Ο). Εὐσεβῆς μῦθος, 782.
Θεραπεία (Ἡ) τοῦ Καρκίνου, 750.
Θυελῶν καὶ τυζῶνων (Θεωρία), 293-294.

Ι

- Ἰατρικὴ (Ἡ) παρὰ Σοφοκλεῖ ὑπὸ Κλ. Κοκκολάτου, 741-743, 757-759, 773-774, 825-826.
Ἰατρὸς Μένζικερ, 398.
Ἰδαίων (Περὶ) Δακτύλων, ὑπὸ Π. Παπακωνσταντίνου, 743-744.
Ἰλιάδος (Ἀπόσπασμα), 599-600.
Ἰλίου πέρις, 519-521, 535-536.
Ἰμπραγῆ-Μπέν-Μεγδῆ, κατὰ τὸν Μπλοντέλ, 292-293, 307-308, 324-326, 340-341, 356-357.
Ἰνδοὶ (Οἱ) ἀνιγενεταί, 350-351.
Ἱστορία (Ἡ Ἑλληνικὴ, Ἐρνέστου Κουρτίου), μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε.

Μεγαλοπούλου), 452-454, 468-469, 483-485, 500-501, 515-517, 531-533, 518-519, 564-565, 579-581, 596-597, 612-613, 628-630, 644-646, 660-661, 676-678, 691-692, 708-709, 723-725, 739-741, 755-757, 771-773, 819-824.
 Ιστορία τοῦ Φωτισμοῦ, ὑπὸ Φ. Μαυρογορδάτου, 261-264.
 Ίουλιανὸς ('Ο), διήγημα, 751-752, 767-768.

Κ

Κελλίβρα (Τὰ), 407-408, 422, 423.
 Κοινωνικὰ ('Η τέχνη τοῦ συζεύγνυσθαι), 669.
 Κοινωνικά μελέται ('Ο ἄνθρωπος καὶ ἡ γυνή), 781-782.
 Κόκκος (Δημήτριος), ὑπὸ Γ. Μαζαράκη, 6-9, 27-30.
 Κολομβιανή (Παγκόσμιος) ἐκθεσις, 427-430.
 Κολόμβος (Χριστοφόρος) καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, 746.
 Κορώνη ἢ γράμματα, τοῦ Ἀλ. Δουμά, 783-784, 799-800, 815-816.
 Κόρη ('Η τοῦ Θεοῦ, ποίησις Κ. Α. Π., 618.
 Κόσμος ('Ο ἐν ᾧ ζῶμεν, 589-590, 637-639, 701-703.
 Κόσμος Σωτηρία, ποίημα, 155.
 Κούκ (Θωμάς), 686-687.
 Κρίσις ('Η περὶ τῶν ὅπλων τοῦ Ἀχιλλέως), μεταφρ. Α. Κάσδαγλη, 436-439, 485-489.
 Κυφός ('Ο), διήγημα, 703-704, 719.

Λ

Λασσάνειος ('Ο ἐν Ἀθήναις) δραματικὸς ἄγων, 185-187, 200-204.
 Λεγών ('Η τῆς Τιμῆς, 378-379.
 Λεξιόν (Δύω) πρὸς τὴν ἀποφοιτῶσαν τῶν σχολῶν νεολαίαν, 597.
 Λέων ἐν τῷ δημαγωγίῳ, 671-672.
 Λυδίου (περὶ τοῦ ποταμοῦ), ὑπὸ Η. Γ. Παπακωνσταντίνου, 790-792.

Μ

Μαγδαληνή, 799.
 Μάγνητες (Οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ), 490-492.
 Μαδαγασκάρη ('Η), 362.
 Μακεδονικά μελέται, ὑπὸ Η. Παπακωνσταντίνου, 12-15.
 Μαρία ('Η), διήγημα, ὑπὸ Φιλανθίμου, 381-382.
 Μαύρη ('Η παρθένος, διήγημα, 76-79.
 Μέλλον (Τὸ ἄσφατον), 492-495.
 Μετέωρα (Τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ), ὑπὸ Ν. Γιαννοπούλου, 539-543.
 Μικρόβια ὑπὸ Δ. Σίμου, 731-733.
 Miss Helyett ('Η) ὑπὸ Η. Α. Δ., 205-206.
 Μονὴ Μαχαιράδος, 830-831.

Ν

Νάνοι καὶ γίγαντες τῆς διανοίας, 766.
 Ναυτικὴ τέχνη—Τὸ ναυτικὸν τῶν ἀρχαίων, 796-798, 827-828.
 Νέα θεωρία περὶ τῶν θυελῶν καὶ τυφῶνων 293-294.
 Νεκρὸς ('Ο ἀοιδός, 767.
 Νεόφυτος ὁ Β' (ὁ νέος Οἰκουμηνικός Πατριάρχης), μετὰ εἰκόνας, 22-23.
 Νεοελληνική ('Η γλῶσσα ἐν τοῖς ἡμετέροις σχολείοις ὑπὸ Ἰωακίμου Βαλαράνη, 586-589.
 Νευρικὴ ὑπνωσις, 349-350.
 Νόμιμα (Κοινὰ) ἢ τὸ παρ' ἀρχαίους "Ἑλλησι διεθνὲς δίκαιον, ὑπὸ Ν. Γεωργίτη, 599-572, 583-584, 649-652, 788-789.
 Νεκρόπολις (Βασιλική) ἐν Σιδῶνι, 477-478.
 Νομισματολογικὰ Κυπριακὰ νομίσματα 459-460.—Τὰ πρῶτα ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Φοινίκων ἡγεμόνων κοπήντα νομίσματα ὑπὸ Χρ. Παπαδοπούλου, 507-508, 525-526, 537-539, 554-555.— Ἀνεκδοτὰ ἡπειρωτικὰ νομίσματα, 603, 619-620.— Ἀνεκδοτὰ ρωμαϊκὰ νομίσματα, 668-669.— Ἀνεκδ. Βιθυνικὰ νομ. 699-700, 715-717, 733-734.— Μελέτη περὶ τῶν θεσ. νομ. ὑπὸ Ν. Γ. Γιαννοπούλου, 792.

Ξ

Ξηροφυλλία ('Η), ὑπὸ Ν. Ἀραβανοπούλου, 69-694, 710-711.

Ο

Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου (Τοῦ νέου ἢ ἐνθρόνησις), 47-22.
 Ὄνειρα ('Αστρῶα), διήγημα, ὑπὸ Στ. Ἡλιάδου, 43-45, 60-62, 90-93, 107-109.
 Ὄνειρου (λαμπροῦ) διακοπή, 605-607.
 Ὀπλιον ('Η περὶ τῶν) τοῦ Ἀχιλλέως κρίσις, 436-439, 485-489.
 Ὀρους Αἴτης (Τὸ ἱστορικόν), 620-621.
 Οὐρανὸς ('Ο) κατὰ τὸν Αὐγουστον, 7, 12.

Π

Πάμετρος ('Ο) 683-685.
 Πάπυρος τῆς Η. Διπλοῦς, 717-718.
 Παραμυθία ('Ηθὴ καὶ ἔθιμα), 663-664.
 Περιήγησις διὰ τῶν Οὐραλίων καὶ τῆς Σιβηρίας, 57-58.
 Πλάστης Προγόνων, διήγημα, 109-112, 126-128, 158-160, 174-176, 192.

Πληγαὶ (Αἱ) τοῦ κόσμου, 798-815.

Πόθος, ποίημα, 664.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις, 1-4, 33-35, 49-51, 65-67 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς λοιποῖς φυλλάδιοις.

Ποικιλία, 24, 38-40, 54-57, 71-72 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς λοιποῖς φυλλάδιοις.

Πομπηία ('Η) 572-575.

Προλήψεις καὶ παραδόσεις τοῦ Ἑλλήν. Λαοῦ ὑπὸ Ε. Ζαλοκώστα, 308-310, 326-328

Πρόληψις (Δημῶδες), 670.

Πρόκρις ('Η), διήγημα, 430-431.

Πρὸ τῆς Εἰκόνας τῆς, ὑπὸ Ἀγ. Παράσχου, 84-85.

Πρώτη τοῦ ἔτους, ὑπὸ Σ. Ι. Β., 149.

Πρωτοχρονιά, ὑπὸ Κ. Α. Π., 155-157.

Πρώτη ('Η) ρυτίς, 750-751.

Πύργος ('Ο) τῆς Κόρης, ποίησις, 621-623.

Ρ

Ραγκαβῆς ('Αλεξ. Ρίζος), 212-213.

Ραψωδός ('Ο), διήγημα, 687-688.

Ρενάν ('Ερνέστος), ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 775-776.

Ρενάν (τὸ νέον ἔργον τοῦ), 331-332.

Ρουσὸ ('Ο) περὶ μονομαχίας, 685-686.

Ρωσία ('Η) ὑπὸ οἰκονομ. ἔσθφιν, 171-174, 189-191

Ρωσικὰ ἄσματα, 765-766.

Ρωσικὰ (Αἱ) μεγαλοπόλεις, 102-103, 122-124, 153-155, 168-171.

Ρωσικὸν κράτος (εθνολογικὴ σκιαγραφία), 218-222.

Ρῶσοι (Οἱ) ἐν Ἀσίᾳ, 105-107, 124-126.

Σ

Σαρκοφάγοι ('Ελληνικοὶ), 395-398, 461.

Σικάγον (Τὸ) Εἰς τί χρησιμεύει, 429-430.

Σικάγου (Παγκόσμιος) ἐκθεσις (Σημειώσεις), 444-445.

Σικάγου (Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ), 247-248.

Σύλλογος ('Ελλήν. Φιλολογικός) 70-71, 261, 308, 326.

Σύλλογος πρὸς ἐπίσχευσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν ἐν Γαλλίᾳ (Τὸ συμπόσιον ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρῆδι αὐτοῦ), 440-442.

Σύλλογος διεθνῶς δικαίου, 747-749.

Συνέδριον (Τὸ δέκατον τῶν Ἀσιανολόγων), 475.

Συνέδριον (Τὸ ἐν Λονδίῳ διεθνὲς τῶν Ἀσιανολόγων, 729-731, 745-747, 761-764, 778-780.

Σύμβολον (Τὸ) τῆς ἀνατροπῆς, 694-695.

Σωτήρης (ἢ Ἀνάστασις), 371-373

Τ

Ταμαρὴ ἢ βασίλισσα τῆς Γεωργίας, 443-444.

Τάπητες (Οἱ) τῆς Ἀνατολῆς (μετὰ εἰκόνας) 51-54.

Τάφος ('Ο) τοῦ Ἀριστοτέλους, 653-654.

Τέινυσον ('Αλφρέδος), ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, 789-790.

Τηλεφῶνον (Τὰ) θαυμάσια, 749-750.

Τηλεσκοπίον (Τὸ ἰσχυρότατον ἐν τῷ κόσμῳ), 735.

Τί ἦθελ, ποίημα Κ. Α. Π., 679.

Τρικουπῆς (Χαρίλαος), μετὰ εἰκόνας, 84.

Τρικουπῆς (Χαρίλαος) 213-214.

Τρίπτυχον (Τὸ) τοῦ μουσείου τοῦ Αὐθέρου, 196-198.

Τρία (Τὰ) ἄνθη, ποίησις, ὑπὸ Κ. Α. Π. 782-783.

Υ

Υπνώσεως (περὶ νευρικῆς), 349-350.

Υπνωτισμὸς καὶ ἀγυρτεία, 378.

Φ

Φάσματα (Τὰ) 445-446.

Φάσματα τῶν ἀπλανῶν, ὑπὸ Η. Βαλασαμάκη, 828-829.

Φιλαδέλφειος ('Ο) ποιητικὸς ἄγων, 35-36.

Φίλος ('Ο) τῆς βασιλείσεως, διήγημα, 607, 623-624.

Φυσιολογικά, 701.

Φωτισμοῦ (Ἰστορία), 261.

Χ

Χαυὰ ('Ο ἄφρικανὸς ἦρως), 478-479.

Χασίς (Τὰ θαυμάσια τοῦ), 379-381.

Χοροῦ ('Εκλογὴ στολῆς τοῦ), διάλογος, 413-416.

Χριστουγέννων ('Εσπέρη), 131-134.

Χριστοῦ (Τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως τοῦ), 134-137, 147-149.

Χρονικὰ ('Εκκλησιαστικά), 4-6.

Χώρα ('Η) τῶν ἀντιθέσεων, 621.

Ψ

Ψυχοπάθωατο, ποίημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, 504.

Ω

Ωρα ('Η) τῆς προσευχῆς, ποίησις ὑπὸ Κ. Α. Π., 832.

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΓΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 27 Ὀκτωβρίου 1891.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.—**Δημήτριος Κόκκος** (Σκιαγραφία).—**Οἱ διάττοντες ἀστέρες** (κατὰ Κάμιλλον Φλαμαρίωνα).—**Μακεδονικαὶ Μελέται** (Ἑδεσσα ἢ Αἰγαί).—**Ἡ Δευτερότοκος** (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν Ἐβδομαδιαίαν τοῦ **Νεολόγου** Ἐπιθεώρησιν ἐγκαινίζοντες, καλὸν κρίνομεν νὰ δώσωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ἀμυδρὰν τινα ἰδέαν περὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ προεισαγάγωμεν, οὕτως εἰπεῖν, αὐτοὺς εἰς τὰ τὸν διπλωματικὸν τῆς Δύσεως κόσμον ἐπασχολοῦντα ζητήματα, ἅτινα, καίπερ στερούμενα μεγίστης πολιτικῆς σημασίας, ἐπιδρῶσιν οὐχ ἥττον ἐπὶ τῶν τυχῶν τῶν διαφόρων λαῶν καὶ ἀρκούντως βαρύνουσιν ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς μετὰ τοσοῦτου πατάγου διασαλπίζομένης εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Καὶ ὡς πρῶτον μὲν ὑπὸ τοιαύτην ἐποψὴν ζήτημα εἶναι ἡ γαλλορωσικὴ συμφωνία, ἡ παγιωθείσα ἐν Κρονστάδῃ διὰ τοῦ εἰς τὸν λιμένα τοῦτον πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν κατάπλου τῆς ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ζερβαὶ γαλλικῆς μοίρας καὶ κρατυνθείσα διὰ τῶν θερμοτάτων πρὸς τοὺς γάλλους ἀξιοματικοὺς ἐκδηλώσεων συμπαθείας καὶ ἀγάπης οὐ μόνον κατὰ τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρουσίαν τούτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐν Πετροπόλει καὶ Μόσχᾳ δεξίωσιν. Ἀλέξανδρος ὁ Γ', ἐνδομύχως χαίρων ἐπὶ ταῖς ζωηραῖς ταύταις ἐκδηλώσεσιν, αἵτινες καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπανεληθήθησαν κατὰ τὸν μικρὸν μετὰ τὴν ἐν Κρονστάδῃ παρουσίαν τῶν Γάλλων κατάπλου ρωσικοῦ θωρηκτοῦ εἰς Χερβοῦργον, ὅπου Ρῶσοί τε καὶ Ἕλληνες, συνεπείᾳ τῆς ταῦτοχρόνου ἐκεῖ παρουσίας τῶν **Ψαρῶν**, θερμοτάτης ἐτυχῶν ὑποδοχῆς, ἐλευθέραν ἀφῆκε τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἀμοιβαίων τούτων γαλλορωσικῶν ἐνδείξεων συμπαθείας. Αἱ ἐν Κρονστάδῃ καὶ Χερβοῦργῳ ἐκδηλώσεις τὸ συμπλήρωμα αὐτῶν ἔσχον ἐν Μόσχᾳ μὲν κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐκεῖ συγκροτηθείσης παρισιανῆς ἐκθέσεως, ἣν καὶ

αὐτὸς ὁ Τσάρος, τὸ γαλλικὸν τιμὼν ὄνομα, ἐπεσκέφθη, ἐν Βρέστη δὲ κατὰ τὴν ἐκεῖ παρουσίαν τοῦ ρωσικοῦ θωρηκτοῦ **Δημητρίου Δονόκη**, τὴν τοσοῦτον ἐπισπασμένην τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Παρισίοις, ὥστε καὶ σχέδια συνελήφθησαν περὶ αἰτήσεως οὐκ εὐκαταφρονήτου πιστώσεως πρὸς ὅσον οἶόν τε λαμπρὰν δεξίωσιν τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ εἰρημένου πολεμικοῦ. Οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ ὅτι τὰ γεγονότα ταῦτα ἐφειλκύσαντο τὰ μέγιστα τὴν προσοχὴν τῶν λοιπῶν ἐν Εὐρώπῃ κρατῶν καὶ μάλιστα ἐκείνων, ὧν οἱ ἐξέχοντες ἐν τῇ διπλωματίᾳ δὲν ἀγνοοῦσιν ὅποιον Ἀλέξανδρος ὁ Γ' ἐμφορεῖται πρὸς τὴν μέγαν τῆς Εὐρώπης δημοκρατίαν αἰσθημάτων, τῶν τρανώτατα καταδειχθέντων ἐπὶ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου, ὅτε, τῆς Εὐρώπης ἀπάσης ἀπαθῶς βλεπούσης τὴν τοῦ νεωτέρου ἐν τῇ Δύσει πολυτισμοῦ ἐστὶν κατασβενημένην ὑπὸ τὸ πέλμα τῶν οὐσάρων ἀτεράμνου νικητοῦ καὶ τὸ αἶμα τῶν πολυτιμωτέρων τέκνων τῆς σφαδαζούσης χώρας, ἡ Α. Μ., διάδοχος τότε τοῦ ρωσικοῦ θρόνου, τὴν φωνὴν ἤρεν ὑπὲρ τῆς τλήμονος χώρας καὶ ἐπεβάλλετο τῷ φιλειρηνικῷ αὐτοῦ πατρὶ ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τὰ παθήματα τῆς Γαλλίας καὶ περιφρουρηθῆ αὕτη ἀπὸ σοβαρωτέρων δεινῶν. Ἐντεῦθεν ἡ ἐσπευσμένη τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας πρόσκλησις πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς δημοκρατίας ὅπως ὁ εἰς Κρονστάδην καταπλεύσας γαλλικὸς στόλος μεταβῆ καὶ εἰς Πορτσμουθὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν αὐτοῦ παρὰ τῆς Α. Μ. Οἱ ἐν Λονδίνῳ διετάθησαν τότε ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς προσκλήσεως ἦτο ὅπως οἱ τῆς ἀνάσσης σύμβουλοι ἐκ τοῦ σύνεγγυς βολιδοσκοπήσωσι τὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ληφθέντα ἐν Γαλλίᾳ ὑπὲρ τοῦ στόλου μέτρα καὶ ἰδίως ὅμασιν ἰδῶσιν ὅποια αἱ ἐπιτελεσθεῖσαι πρόοδοι ἐν τῷ πολεμικῷ τῆς γείτονος χώρας ναυτικῷ. Καὶ ναὶ μὲν ὁ διίσχυρισμὸς οὗτος ἔχειται πολλῆς τῆς ὑποστάσεως, ἅτε τῶν κυριωτέρων ἐν Ἀγγλίᾳ ναυτικῶν ἀπεφανθέντων ἐπανελημμένως περὶ τοῦ ἐλατωματικοῦ τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων τοῦ Ἠνωμένου βασιλείου καὶ συνηγορησάντων ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐπισηφισθείσης ἤδη πιστώσεως τῶν 20,000,000 λιρῶν στερλινῶν ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ· ἀλλὰ τὸ κύριον ἐλατήριον ἦτο ἡ τάσις τοῦ προσελκύσασθαι διὰ τῶν τοιούτων δειγμάτων συμπαθείας τὴν Γαλλίαν καὶ διασπάσαι τὴν γαλλορωσικὴν συμφωνίαν, τὴν ἐκ βάθρων ἀνατρέπουσαν τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν συμβούλων τῆς ἀνάσσης καὶ ἐξαναγκάζουσαν τὴν κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. ν' ἀναμνησθῆ μὲν τῶν πανδημῶς δοθεισῶν ὑποσχέσεων περὶ ἐκκενώσεως τῶν

ὑπὸ τὸ πρόσημα τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως ἅμα καταληφθεῖσων ξένων χωρῶν, νὰ λάβῃ δ' ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ τοῦ γαλλικοῦ στόλου ἐνέργεια δύναται ἐν εὐθέτῳ ὄρα νὰ συμπληρώσῃ ὅπερ ἢ ἐν Πετρούπολει κυβέρονσις ἐπιδιώκει διὰ τῶν ἀενάων προόδων πρὸς τὸ τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀσία ἀποικιακὸν κράτος. Ὁ ἀγὼν ἀτυχῶς ἀπέβη μάταιος, ἡ Γαλλία, σταθμίσασι ἀπὸ τοῦ 1870 καὶ ἐξῆς τὰς συνεπείας τῆς μετὰ τῆς Ρωσίας συμπράξεως καὶ κατανοήσασα ὅτι ἡ φωνὴ αὐτῆ ἐκ πασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων εἰλικρινῆς σύμμαχος εἶναι ἡ μεγάλη τοῦ Βορρᾶ δύναμις, προῦτως μὲν συνήνεσεν εἰς τὴν εὐχὴν τῆς ἀνάσσης πρὸς ἐπ' θεωρήσιν τοῦ γαλλικοῦ στόλου, ἀλλ' ἥκιστα παρεπλανήθη ἐκ τῶν θερμότητων πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς αὐτῆς δεξιώσεων ἐν τε Πορτσμουθῆ καὶ ἐν τῇ θερινῇ κατοικίᾳ τῆς ἀνάσσης καὶ οὕτως ἀπαραιμώτως διετέλεσεν ἡ ἐκβάσις τῶν ἐν Κρονστάδῃ γαλλορωσικῶν ἐκδηλώσεων.

Ὡς δευτέρον δὲ ζήτημα ὑπὸ τὴν γενικὴν τῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως, ζήτημα βαρύνον ἐπὶ τῶν σχέσεων ἰδίᾳ Γερμανίας καὶ Ρωσίας, ἐπομένως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, εἶναι ἡ ἐκ Κοπεγχάγης εἰς Ρωσίαν ἐπάνοδος τοῦ τσάρου ἄνευ ἀνταποδόσεως τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπισκέψεως τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος πρὸς διετίαν. Ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως Γουλιέλμου τοῦ Β' ἡ γερμανικὴ διπλωματία ἐπειράθη πάντοτε νὰ προσελκύσῃται τὴν εὐνοίαν τῆς γείτονος αὐτοκρατορίας καὶ νὰ πληρώσῃ τὴν διαχωρίζουσαν τὰ δύο κράτη ἄδυσσον, ἥτις βαθμυδὸν φοβερωτέρα ὁρῶσεται καὶ ἀπειλεῖ νὰ λάβῃ μείζονας διαστάσεις συνεπείᾳ τῆς ἀμφιταλαντευομένης πολιτείας ἐνίων τῶν κατωτέρων πολιτικῶν, πειρωμένων παρὰ τὰς ιδέας τοῦ γερμανοῦ μονάρχου νὰ καταπολεμήσῃσι πᾶν τὸ ὑπὲρ τῆς Ρωσίας γινόμενον. Ὅτε πρὸ τριῶν ἐβδομάδων συνωμολογεῖτο τὸ τελευταῖον ρωσικὸν δάνειον τῶν 500,000,000 φρ.οι ἐν Βερολίνῳ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφάνησαν συναινούντες εἰς τὴν συμμετοχὴν, ἀλλὰ κατόπιν ἔκριναν εὐλογον νὰ μὴ μετάσχῃσι τῆς ἐγγραφῆς καὶ οὕτω διὰ τῆς τοιαύτης ἀγχιστροφῆς πολιτείας σφόδρα δυσπρόστησαν τοῖς ἐν Πετρούπολει, καίπερ εὐρέως ἱκανοποιηθεῖσιν ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου τὸ δάνειον τοῦτο ἐκαλύφθη ἐξάκις καὶ πλέον· πρόδηλον ὅτι ἡ τοιαύτη πολιτικὴ μικρὸν συμβάλλεται εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς χαινούσης ἀβύσσου καὶ εἰς τὴν ἐπάνοδον τῶν ρωσογερμανικῶν σχέσεων εἰς ὁ σημεῖον εὐρίσκοντο ἐπὶ τοῦ πάππου Γουλιέλμου τοῦ Β' καὶ τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'. ἡ Ρωσία, ἐτι μᾶλλον δυσαρεστεθεῖσα, ἀπέστρεψεν ὀλοσχερῶς τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς γείτονος αὐτοκρατορίας, πλὴν μὲν τὰ ἀγαθὰ ἰδούσης ἐκ τῶν χειρῶν ἐκείνης, ἀείποτε δ' ἀνταποδώσασίς ταῦτα διὰ τοῦ σφοδροῦ κατὰ τοῦ ρωσικοῦ ρουβλίου πολέμου, διὰ τῆς σφοδρᾶς πάντοτε καταπολεμήσεως πάσης οικονομικῆς πράξεως τοῦ γείτονος κράτους, καίπερ ἀποσκοπούσης οὐχὶ εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν ἐλλείψεων ἢ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ παρὰ τὰ δυτικὰ μεθόρια σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν μετατροπὴν παλαιῶν δανείων καὶ εἰς τὴν τακτοποίησιν παλαιοῦ χρέους· τὴν ἐπὶ τούτῳ μὴν τῶν ἐν Πετρούπολει ἐκορύφωσεν ἡ παρερμηνεῖα ἐσωτερικῶν τινῶν θεσμῶν καὶ ἡ ἀναφανδὸν διακήρυξις ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἐν Ρωσίᾳ ὑποχωρεῖ πρὸ τοῦ δεσποτισμοῦ, τοῦ τοσοῦτο θρασείαν τὴν κεφαλὴν, κατὰ τοὺς ἐν Βερολίνῳ, ὧν τὰ φρονήματα ἀσπάζονται καὶ οἱ ἐν Βιέννῃ, ἐγείραντος, ὥστε οἱ μὲν Ἰσραηλιταὶ καταδιώκονται ἀπνῶς, οἱ δὲ μὴ ὀρθόδοξοι ἐξαναγκάζονται ν'

ἀποκρούξωσι τὴν ἑαυτῶν συνείδησιν καὶ νὰ ἐγκολπωθῶσιν τὰ τῆς ἐπισήμου ἐν τῷ κράτει θρησκείας· οὐδέποτε τοιαύτη κατὰ τῆς Ρωσίας ἐξετοξεύθη μυσρὰ συγκοφαντία· ἡ κυβέρονσις Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' ἐπολιτεύθη πάντοτε νομοταγῶς καὶ τὰ διασαλπίζόμενα μετὰ θορύβου τραχέα μέτρα εἶναι αὐτόχρονα ἀντίποινα κατὰ τῆς Ρωσίας, ὡς προαιρουμένης νὰ μὴ συμπράξῃ πλέον τῇ Γερμανίᾳ, τῇ ἀναδειχθείσῃ μεγάλῃ διὰ τῆς βοηθείας τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως, ἀλλὰ νὰ τηρήσῃ πλήρη πρὸς τὴν Γερμανίαν οὐδετερότητα καὶ τὸ ἀντίρροπον τῆς γερμανικῆς φιλίας, ἧς τὸ λυσιτελὲς ἐδοκίμασε κατὰ τὸ βερολίνειον συνέδριον, ὅτε ἀπὸ ἐνάγοντος εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου ἐκάθησε διὰ τοῦ βισμαρκείου πολιτικῆς, ν' ἀναζητήσῃ ἐν τῇ παγίῳσει τῆς μετὰ τῆς Γαλλίας συμπαθείας καὶ ἐν τῇ ταχείᾳ συμπληρώσει τῆς στρατιωτικῆς αὐτῆς συντάξεως διὰ σπουδαίων καὶ σοβαρωτάτων μέτρων, οἷα ἢ τοὺς καρπούς αὐτοῖς ἀρξαμένη ν' ἀποφέρῃ στρατολογία, ἐν τῷ ὑπὸ μαχιμωτάτων λαῶν οἰνουμένῳ Καυκάσῳ, ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐν χρῆσει ὄπλων διὰ νέων, ἐν γαλλικοῖς ὀπλοποιεῖσι καὶ ρωσικοῖς μόνον κατασκευαζομένων καὶ παραδιδόμενων ἐντὸς διετίας, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ ἐπικρατοῦσα ἰδέα ὅτι ἡ Ρωσία, καίπερ τὸν πόλεμον ἐπιδιώκουσα, ἀδυνατεῖ οὐχ ἥττον νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ τῆς ἐνεργείας στάδιον πρὸ τοῦ 1894.

Καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ σπουδαιότερα τῶν ζητημάτων, περὶ ἃ στρέφεται ἡ γενικὴ ἐν Εὐρώπῃ πολιτικὴ· ὑπὸ δὲ τὴν ἰδιαιτέραν ἐποψίν τῶν διαφόρων ἐν Εὐρώπῃ κρατῶν ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ ὑπάρχει τὸ ζήτημα τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, ὅπερ προσλαμβάνει οὐ μικρὰς διαστάσεις διὰ τῶν ἀρξαμένων ἤδη ἐκλογικῶν λόγων ἐν διαφόροις περιφερείαις τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου, καὶ ὅπερ δεινοῦται συνεπείᾳ τῆς μεγάλης διαμάχης τῶν κυριωτέρων ἡγετῶν τῶν διαφόρων κομμάτων· τὸ πρᾶγμα λίαν ἀνησυχεῖ τὸν ἀγγλον πρωθυπουργόν, ὅστις, ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, θ' ἀποπειραθῆ νὰ δικαιολογήσῃ ἐν τῷ ἀπαγγελθησομένῳ ὑπ' αὐτοῦ αὔριον λόγῳ κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ νέου λόρδου δημάρχου τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν, τὴν ἀποτελοῦσαν τὸν κυριώτερον σκοπόν, καθ' οὗ τὰ βέλη βάλλουσιν οἱ ῥήτορες τοῦ πολεμίου κόμματος, ὡς τοῦτο πληρέστατα διετρανώθη κατὰ τὰς τελευταίας ταῦτας ἡμέρας. Γλάδστων, Μόρλεϋ, Δίλκε καὶ λοιποὶ φοβερῶς ἐπετέθησαν κατὰ τῆς ἐν τῇ βορειοανατολικῇ Ἀφρικῇ πολιτικῆς τοῦ μαρκησίου καὶ ὑπέδειξαν αὐτῷ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἀπὸ δεκαετίας περίπου ἐκπατρισθέντων ἐρυθροχιτώνων στρατιωτῶν. Σὺν τοῖς σφάλμασι τούτοις ὅμως ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ὑπάρχουσι καὶ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς, οἷα κυρίως εἶναι ἡ ὑπεροπτικὴ τοῦ μαρκησίου πολιτεία πρὸς τοὺς ἐργάτας, ὧν αἱ δίκαιαι αἰτήσεις φοβερώτατα καταπατοῦνται ἐπ' ἐλπίδι ἐκλογικῶν τεχνασμάτων καὶ συνδυασμῶν διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν κεφαλαιούχων· ἀλλὰ καὶ τὸ ἰρλανδικὸν ζήτημα, οὐ μικρὸν βαρύνει ἔνεκα τῆς ἐκτραχνομένης πάλης τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος Πάρνελ πρὸς τοὺς πολεμίους αὐτοῦ, τῆς προκαλούσης ἐνιαχοῦ καὶ φοβερὰν αἱματοχυσίαν ὡς ἐν Οὐάτερφορ, ὅπου ἐκατέρωθεν ἐτραυματίσθησαν πλείστοι.

Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσιν αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐργασίαι, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἀρκούντως νομοταγῶς διεξαχθεῖσαι ἀπειλοῦσι νῦν παρεκτροπὴν τινα ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε τακτικῆς πορείας, τῆς ἐπισπασαμένης τὴν γενικὴν προσοχὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ διπλωματικῶν κύκλων, εἰθι-

σμένων να παρίστανται πάντοτε ἐν Γαλλίᾳ πρὸ τοῦ θεάματος τῶν κοινοβουλευτικῶν σπαραγμῶν καὶ νὰ βλέπωσι τὰ ὑπουργεῖα διαδεχόμενα ἀλλήλα. Ἐὰν ἀληθείας ἔχωνται αἱ τελευταῖαι ἐκ τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης εἰδήσεις, οἱ ἡγέται τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος καὶ μάλιστα ὁ προεξάρχων αὐτῶν κ. Κλεμανσώ, πειρῶνται νὰ ἐπαναλάβωσι τὸ αὐτὸ τέχνασμα, δι' οὗ, συνδυαζόμενοι μετὰ τῆς δεξιᾶς, ἤτοι τῆς βασιλόφρονος μερίδος, ἦγον καὶ ἔφερον τὰ ὑπουργεῖα κατὰ βούλησιν καὶ κατέστησαν τὸ βουρβωνικὸν ἀνάκτορον, ὅπου ἡ ἐθνικὴ τῶν Γάλλων συνεδριάζει ἀντιπροσωπεία, πεδίον κομματικῶν διαμαχῶν καὶ διαφωνιῶν, ἀναστελλουσῶν μὲν τὸ ἐπιδιωκόμενον ἔργον τῆς παγίωσης τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀναγκαίων ἐσωτερικῶν μεταρρυθμίσεων, ὑποβιβασουσῶν δὲ λίαν τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπόληψιν τῆς Δημοκρατίας καὶ εἰς μεγάλους ἐμβαλλουσῶν ἐνδοιασμοὺς τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν ἐν τῇ διεθνείᾳ πολιτικῇ σύμπραξιν μετὰ τῆς Γαλλίας. Τῇ ἀληθείᾳ, ἢ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ κοινοβουλευτικὴ ἀστάθεια πολλὰς ἀνεχαίτισε τοὺς ἐν Πετροπόλει ἐν τῷ ζητήματι τῆς συνομολογίας ὀριστικῆς συμφωνίας μετὰ τῶν ἐν Παρισίοις καὶ διὰ τοῦτο δικαίως παρατηροῦσι τὰ ἐγκριτότερα τῶν ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ ὀργάνων ὅτι ἢ εἰς τὸ πεδίον τοῦ κομματικοῦ ἀγῶνος κάθοδος τῶν ριζοσπαστικῶν λίαν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ διεθνείᾳ πολιτικῇ καταστάσεως τῆς Γαλλίας καὶ μειοῖ τὴν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν θέσιν τῆς μεγάλης ταύτης δυνάμεως. Ὅτε πρὸ μινῶν περίπου ἐγίνοντο τὰ ἐγκαίρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Γαριβάλδου ἐν Νικαίᾳ, ὁ γάλλος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Ριβὼ ἐξήμνησε τὸν ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ ζατρικῷ πεσσὸν τῆς Γαλλίας καὶ διετράνωσεν ὅτι ἢ μετὰ τῆς Ρωσίας παγιωθείσα συμφωνία κρατύνει λίαν τὴν θέσιν τῆς χώρας αὐτοῦ, ἀνακτομένης τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν καὶ ἀναλαμβάνουσας βαθμίδων τὸ πρόσωπον διαιτητοῦ τῶν τυχῶν τῆς Εὐρώπης· ἢ διὰ πραγμάτων κύρωσις τοῦ λόγου τοῦ γάλλου ὑπουργοῦ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ συμπορίας καὶ ὁμονοίας καὶ διὰ τῆς παντελοῦς σχεδὸν κατασιγήσεως τῶν κομματικῶν παθῶν, ἅπερ ἀπὸ τῆς βουλῆς τοῦ 1885 οὐκ ἐπαύσαντο ἀνακυκλῶντα τὰ ἐν Γαλλίᾳ, μόλις δὲ κατευνάσθησαν διὰ τῆς πρὸ διετίας εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου τοῦ κ. Φρεσινέ. Ἐτερον ἀξιοσημείωτον ἐσωτερικὸν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς Γαλλίας ζήτημα εἶναι ἢ μεταρρυθμίσις ἐνίων κλάδων τῆς στρατιωτικῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μηχανῆς, ὁ καταρτισμὸς τῶν μικτῶν συνταγμάτων, ἢ εἰσαγωγὴ διαφόρων τροποποιήσεων εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ ἐν γένει ἢ ἀνοργάνωσις ἐνίων στρατιωτικῶν θεσμῶν, ἢ ἐπισπασμένη λίαν τὴν προσοχὴν τῶν πολεμίων καὶ ἰδία τῶν ἐν Βερολίῳ, ἅτε συναισθανομένων τὸ ὑποδεὲς αὐτῶν νῦν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Γαλλίαν· ὡσαύτως σημαντικὸν εἶναι τὸ ζήτημα τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν, καθ' ὃ ἢ Γαλλία προείλετο μὲν νὰ μιμηθῇ τὸ ἐν Ἀμερικῇ θεσπισθὲν προστατευτικὸν σύστημα, τὸ στενῶς συνδεόμενον μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ βουλευτοῦ Μὰκ Κίνλεϋ, ἀλλὰ κατόπιν ὀριμωτέρων σκέψεων κατάλληλον ἔκρινε νὰ συγκεράσῃ τὸ προστατευτικὸν τοῦτο σύστημα μετὰ τοῦ τῆς ἐλευθέρας ἀνταλλαγῆς.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ τὴν συντονωτέραν αὐτῶν προσοχὴν στρέφουσι περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα. Τὴν μετὰ τοσοῦτον πατάγον ἐπιτευχθεῖσαν τριπλὴν θητείαν ἀντὶ τῆς ἐπταετοῦς σκοποῦσι ν' ἀντικαταστήσωσι διὰ τῆς διετοῦς, ἥς τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον ὑποβάλλεται εἰς τὸ μετ' οὗ πολὺ συνερχόμενον κοινοβούλιον, ἐπὶ τῇ ιδέᾳ

τοῦ ὅτι πλείονες θὰ καλῶνται ὑπὸ τὰς σημαίας στρατιῶται ταῦτοχρόνως σκοποῦσι νὰ μεταρρυθμίσωσι τὸ πυροβολικόν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου οὐδεμίαν σχεδὸν ὑπέστη μεταβολὴν, καὶ νὰ αὐξήσωσιν αὐτὸ διὰ τῆς προσθήκης ἱκανοῦ ἀριθμοῦ τηλεβόλων. Ἀπὸ διετίας σχεδὸν οἱ ἐν Βερολίῳ στρατιωτικοὶ κύκλοι μετὰ μεγάλης παρετήρησαν ἀθυμίας τὸ ὑποδεὲς τοῦ πυροβολικοῦ αὐτῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ρωσικὸν καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸ γαλλικὸν καὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν ἦσαν ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τοῦ αὐξῆσαι τὸ ὄπλον τοῦτο, οὗ τὸ λυσιτελεῖς ἐδοκιμάσθη κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον, ὅτε τὰ ἐρυμνότερα τῶν προπυργίων τῆς Γαλλίας, εἰς παράδοσιν ἐξηναγκάζοντο καὶ διὰ τὸ ἐλαττωματικὸν μὲν τῆς ὄλης ἀμύνης, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν προασπιζόντων αὐτὰ τηλεβόλων. Τὸ πρᾶγμα τοσοῦτον ἤδη ὠρίμασεν, ὥστε ὁ μὲν αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, παραστὰς πρὸ τινῶν μινῶν εἰς στρατιωτικὴν τελετὴν ἐν τινὶ τῶν κυριωτέρων στρατιωτικῶν κέντρων, ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ πυροβολικοῦ, ὁ δὲ κυβερνητικὸς τύπος καὶ οἱ ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ κύκλοι, τὸ σύνθημα ἐκ τῶν αὐτοκρατορικῶν λαβόντες λόγον, ἤρξαντο ἀναφανδὸν ν' ἀποφαίνωνται περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τοῦ πυροβολικοῦ αὐξήσεως, οὕτω δὲ προλειανθείσης τῆς κοινῆς γνώμης διαρρηδὸν πλέον ἐκινύθη ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου τούτου σκοποῦ ἀπαιτεῖται μεγάλη πίστωση, ἥτις ἀνέρχεται κατ' ἄλλους μὲν εἰς 180,000,000 μάρκας, κατ' ἄλλους δὲ εἰς 120,000,000. Ἐτερον σπουδαῖον ζήτημα εἶναι ὡς πρὸς τὴν Γερμανίαν τὸ τῶν σοσιαλιστῶν, πολιτευομένων νῦν κατὰ νομοταγέστερον τρόπον, τὸ τῶν ἐμπορικῶν μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας συνθηκῶν, καθ' ὧν σκοπεῖ νὰ ἐπιτεθῇ ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ, ὁ τοσαύτην προκαλῶν νῦν διαμάχην περὶ τῶν προκαλεσάντων τὴν παραίτησιν αὐτοῦ αἰτίων κατὰ τὸν μάρτιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ τὸ ἀποικιακὸν ἐν Ἀφρικῇ.

Ἐν Ἰταλίᾳ, πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὸ ἀνακαινισθὲν ἐπὶ τῇ πρὸ δύο ἐβδομάδων παρουσία τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωσίας κ. Γίερς ἐν Μόνζα καὶ ἐπὶ τῇ συνεντεύξει αὐτοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως Οὐίμβέρτου καὶ τοῦ μαρκησίου Ρουδίνου, ὑπάρχει τὸ πρῶτιστον ὑπὸ ἐσωτερικὴν ἐποψὴν, τὸ οἰκονομικόν. Τοῦτο ἀρκοῦντως διασαφηνισθῆσεται κατὰ τὸν αὐριον προσδοκώμενον λόγον τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας ἐν Μεδιολάνοις, καίτοι ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον φαίνεται ὅτι ὁ μαρκησὶς Ρουδίνου ἀπομιμηθῆσεται τὸν προκάτοχον αὐτοῦ κ. Κρίσπιν, τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ παραστήσαντα πάντοτε ὡς πλεόνασμα. Ὅσαύτως καὶ τὸ ἐμπορικὸν ζήτημα κέκμηται μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἰδίᾳ δ' ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἥς ἢ προστατευτικὴ πολιτικὴ καιρίως ἐβλάψῃ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου. Τοῦ λόγου ὄντος περὶ Ἰταλίας, προσθετέον ὅτι ἐν τῷ Καπιτωλίῳ συνεδριάζει τὸ εἰρηνικὸν συνέδριον, ὅπερ ἀποτελεῖται μὲν ἐκ τῶν κυριωτέρων βουλευτῶν τῶν διαφόρων ἐν Εὐρώπῃ ἐθνικῶν ἀντιπροσωπειῶν, ἀλλὰ δὲν ὑπισχνεῖται καὶ μείζονα πλεονεκτήματα ἢ ὅσα ἀπῆνεγκε τὸ διὰ πρωτοβουλίας τοῦ Γαριβάλδου συγκροτηθὲν πρὸ πέντε καὶ εἰκοσιν ἐτῶν.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ ἀγωνίζονται οἱ μὲν νὰ ἐπιτελέσωσι διαφόρους μεταρρυθμίσεις ὑπὸ διοικητικὴν ἐποψὴν, νὰ συμπληρώσωσι πᾶσαν ἑλλειψὴν ἐν τῷ στρατιωτικῷ αὐτῶν ὀργανισμῷ, νὰ προλάβωσι τὰ ἀπειλούμενα ἐκ τοῦ μαστίζοντος ἔνια τῶν τῆς νοτίου Ρωσίας

καὶ διεξάγοντες, ἡμεῖς λοιπὸν καὶ ἐν τῇ κρισίμῳ ταύτῃ ὥρᾳ ἀναδει-
χθῶμεν ἄξιοι τῆς ὑψηλῆς ἡμῶν ταύτης θέσεως καὶ ἀνώτεροι πάσης
προσωποληψίας καὶ προσωπικῶν συμφερόντων καὶ συμπαθειῶν ἀτομι-
κῶν ὑπὲρ τῆς ἐλλόγου καὶ δικαίας ἐκλογῆς τοῦ ἁγίου μέλλοντος νὰ κα-
ταλάβῃ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων. Καὶ
ὁμοῦ δὲ οἱ ἐντιμοὶ τοῦ Γένους ἀντιπρόσωποι καὶ ἁγιοτάτοιμοι τοῦ Ὁρ-
θοδόξου πληρώματος ἐκλογεῖς ἐδὶκῆσατε μετ' ἡμῶν ἐν θεαρέστῳ εὐσυ-
νειδίῳ καὶ ἀνεξάρτητῳ ἀτομικῶν παθῶν καὶ ὑστεροβούλων προθέ-
σεων, ἐν χριστιανικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ ἀδόλου πνεύματος, οὐδὲν
ἄλλο ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἢ τὴν τελευταίον ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων
τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ὑπερ πάσας αὐτοῦ πὰς ἀγαθὰς ἐπι-
δας τῆς Πρωθιεράρχῃ αὐτοῦ ἀνατίθησι καὶ παρ' αὐτοῦ τὴν διευθετή-
σιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν σπουδαιωτάτων συμφερόντων ἀπαιτεῖ καὶ
ἀναμένει.

Ὁ δὲ Θεὸς τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἀγάπης, ὁ Θεὸς τῶν Οἰκτιρῶν
καὶ τοῦ Ἐλέους ἐπινεύσει ἐφ' ἡμᾶς καὶ τῷ Παναγίῳ αὐτοῦ Πνεύματι
διανοίξῃ τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ τὰς διανοίας ἡμῶν διαφωτίσῃ, ὅπως
τὸν ἐκλεκτὸν αὐτοῦ δι᾽ ὄψιν καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Γένει ἡμῶν
ἄξιον Πρωθιεράρχην, τὸν δὲ φιλόστον ἡμῶν, Ἀνακτα τὸν Μεγαλειότα-
τον Σουλτάν Χαμίτ Χάν Ἐφέντην ἡμῶν σώξῃ καὶ διατηρῇ εἰς μα-
κροβιότητα ἡμερῶν καὶ ἐπιδαψιλεύῃ αὐτῷ πᾶσαν Εὐδοξίαν καὶ εὐτυ-
χίαν ἀμετάπτωτον. Εἴθε.

Εἶτα ὁ ἀρχιερατικὸς τῆς I. Συνόδου ἀνέγνω τὸν κατάλο-
γον πρὸς ἐξακριβῶσιν τῶν τυχόν ἀπουσιάζοντων, ἐξ οὗ κατε-
δείχθη ὅτι οἱ ὅλοι παρόντες ἀνῆρχοντο εἰς 78, ἐν οἷς καὶ ἀπα-
ξάπαντες οἱ εἰκοσιτέσσαρες.

Κατὰ τὴν 7 1/4 ἡώρατο ὁ διανομὴ τῶν ψηφοδελτίων, ὁρισθέν-
των καὶ τεσσάρων διαλογέων τῶν ψήφων, δύο μὲν ἐκ τῶν ἀρχιε-
ρέων, τῶν ΣΣ. Πελαγονίας Ἀλεξάνδρου καὶ Βάρνης Πολυκάρπου,
δύο δὲ ἐκ τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν κκ. Β. Σαρακιώτου καὶ Κ. Κα-
ραθεοδώρῃ.

Περὶ τὴν 7 1/2 ὥραν, ἀναγνωσκόμενον τῶν ὀνομάτων τῶν
μελῶν ἐκ τοῦ καταλόγου προεκαλεῖτο ἐν ἑκαστῷ αὐτῶν ν' ἀ-
ποθεῖν τὴν ψήφον αὐτοῦ περὶ ἧς, προστεθείτω, εἶχεν ἀποφασί-
σθῆ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ὅτι εἶδει νὰ περιέχῃ **τρία** τῶν ὀνομά-
των, ἅτινα περιείχοντο ἐν τῷ μετὰ τὴν διαγραφὴν καταλόγῳ, καὶ
ὅτι πᾶσα ψήφος περιλαμβάνουσα τυχόν ὀλιγώτερα ἢ περισσότε-
ρα τῶν τριῶν ὀνόματα θὰ ἐθεωρεῖτο **ἄκυρος**.

Μετὰ τὴν ἀπόθεσιν πάντων τῶν ψηφοδελτίων, ἀριθμηθέντα
ταῦτα πρὸς ἐξακριβῶσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, εὐ-
ρέθησαν 78, ἥτοι ἰσάριθμα τοῖς μέλεσι τῆς Συνελεύσεως. Ἐπὶ
τούτῳ, δηλωθέντος ὅτι ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία θὰ ἦτο 40, ἡώρατο
ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων, ἐξ ἧς προέκυψε τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα ἑ-
λαβὸν δηλαδὴ:

Ὁ Νικοπόλεως Νεόφυτος	48	ψήφους.
Ὁ Μιτυλήνης Κωνσταντῖνος	47	»
Ὁ Βελεγράδων Δωρόθεος	42	»
Ὁ πρῶν Κ/πόλεως Ἰωακείμ	35	»
Ὁ Καισαρείας Ἰωάννης	27	»
Ὁ Ἐφέσου Ἀγαθάγγελος	24	»
Ὁ Κυζίκου Νικόδημος	5	»
Ὁ Νικομηδείας Φιλόθεος	2	»
Ὁ Ἀμαθείας Ἀνθίμος	1	»
Ὁ Σελυβρίας Γερμανὸς	1	»
Ὁ Δράμας Γερμανὸς	1	»
Ὁ Βερροίας Προκόπιος	1	»

Ὁ Γάνου καὶ Χόρας Διονύσιος 1 »

Πρὸς δὲ, τῷ Θεσσαλονίκης Σωφρονίῳ ἐδόθησαν ψήφοι 2.

Οὕτω τῶν ΣΣ ἀρχιερῶν Νικοπόλεως Νεόφυτου, Μιτυλήνης
Κωνσταντῖνου καὶ Βελεγράδων Δωρόθεου τυχόντων τῆς νενομι-
σμένης ἀπολύτου πλειοψηφίας, οἱ ΣΣ συνοδικοὶ μετὰ τῶν παρε-
πιδημοῦντων ἀρχιερέων, εἰς 15 ἐν ὅλῳ συμποσούμενοι, κατήλθον
μετὰ τῶν ἐντιμοτάτων τῆς Συνελεύσεως μελῶν εἰς τὸν πατριαρ-
χικὸν ναόν, ὅπου μετὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Σ τοποτηρητοῦ
ἐναρξίν τῆς ἀκολουθίας, ψαλέντων τῶν πρὸς ἐπίκλησιν τοῦ Ἁ-
γίου Πνεύματος δύο τροπαρίων καὶ γενομένης εἶτα ἀπολύσεως
ὑπὸ τοῦ Σ τοποτηρητοῦ, ὁ ὑπέσθηνος τῆς **Ἐκκλ. Ἀληθείας**
κ. Γ. Δημητριάδης ἀνέγνω τὴν ἐπίσημον ἐκλογικὴν πράξιν, ἐν ἧ
καὶ ἔστιν ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν τριῶν ὑποψηφίων, οἱ δὲ ΣΣ ἀρχιε-
ρεῖς, προσερχόμενοι, ἐναπέθετον ἐν τῇ προῦ τοῦ πατριαρχικοῦ

θρόνου ἐπὶ τροπέζης κειμένη κάλπῃ τὰς ψήφους αὐτῶν. Εἶτα
τῆς Α. Σ. τοῦ τοποτηρητοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἰσταμένου καὶ ἔχον-
τος δεξιόθεν καὶ μικρὸν κατωτέρω τὴν Α. Σ. τὸν ἐκ τῶν ὑποψη-
φίων ἅγιον Νικοπόλεως, ἐγένετο ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων, καθ' ἣν
ἡ μὲν Α. Σ. ὁ ἅγιος Νικοπόλεως ἔλαβε ψήφους 12, ἡ Α. Σ. ὁ Μι-
τυλήνης 2 καὶ ἡ Α. Σ. ὁ τοποτηρητὴς 1. Προσθετόν ὅτι κατὰ
τὴν ἐκφώνησιν τῆς 7ης ψήφου τοῦ ἁγίου Νικοπόλεως ἤρξαντο
τὰ πρὸς τὴν Α. Σ. συγχαρητήρια μετὰ τῶν ἐπιφωνήσεων **ἄξιος,**
ἄξιος, ἐνῶ ἡ Α. Σ. συγκεκινημένη ἐπεδαψίλευε τὰς ἐνθέρους
αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκλογῆς τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως ἀνῆλ-
θον καὶ πάλιν εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου θὰ συνετάσσετο ὁ ἀρμό-
διος μασθατᾶς, ἐπικυρούμενος καὶ τῇ τῶν μελῶν σφραγίδι.

Τοιοῦτον ὑπῆρξεν ἐν γένει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας ἐκ-
λογικῆς συνελεύσεως. Ὁφείλομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι λίαν ἐγ-
καίρως ληφθέντων τῶν ἀναγκαίων προφυλακτικῶν μέτρων ὑπὸ
τε τῶν ἐν τοῖς πατριαρχείοις καὶ ὑπὸ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῆς
ἀστυνομίας, ἐπισκεψαμένου μετὰ δύο ὑπαστυνόμων τὴν Α. πανο-
σιολογιότητα τὸν Μ. πρωτοσύγκελλον καὶ δόντος κατὰ τὴν ἀνα-
χώρησιν τὰς ἀπαιτούμενας διαταγὰς εἰς τὴν ἐξω τῶν πατριαρ-
χειῶν ἀστυνομικὴν δύναμιν, κεκλεισμένων δὲ οὐδὲν παθῶν τῶν
πυλῶν, τὸ συναθροισθὲν ἱκανὸν πλῆθος, διελύθη περὶ τὴν 8 1/2
ὥραν.

Ο ΝΕΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Οὕτως εἰς διαδοχὴν τοῦ πρὸς κύριον μεταστάντος ἀοιδίμου
πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Ε' ἐν τῷ οἰκουμενικῷ θρόνῳ ψήφῳ κα-
νονικῇ κλήρῳ καὶ λαοῦ ἐξελέγη οἰκουμενικὸς πατριάρχης ὁ ἀπὸ
Νικοπόλεως.

ΝΕΟΦΥΤΟΣ Ο Η΄,

Ὁ τοὺς οἶκας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κωνσ/πόλεως
ἀναλαμβάνων ἐποίησε μέχρι τοῦδε ὡς μητροπολίτης τὰς ἐπαρ-
χίας Φιλιππουπόλεως, Ἀδριανουπόλεως καὶ Πελαγονίας, αἱ τοῦ
«Νεολόγου» στήλαι δὲ μαρτυροῦσιν εἰ κατὰ τὰς ποιμαντορίας αὐ-
τοῦ ταύτας ἐπετέλεσε τὸ καθῆκον· τούτου ἕνεκα, ἀποφεύγοντες
πάντα περαιτέρω περὶ τοῦ νέου Πατριάρχου λόγον, ἀρκοῦμε-
θα ἐκφράζοντες τὴν πεποίησιν ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν
τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπάτου τῆς Ἐκκλησίας ἁγίου ἀποστολικῶν ἐπιβαλλομένων
αὐτῷ νέων καθηκόντων δειχθήσεται ἄξιος τῶν προσδοκιῶν τοῦ
ἔθνους, ἄξιος τῶν ἐπ' αὐτὸν ἐρεισθεισῶν ἐλπίδων τῶν διὰ τῆς
ψήφου αὐτῶν ἀναβιβασάντων αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον τῶν Χρυσοστό-
μων, ἄξιος τέλος τῶν καιρῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΚΚΟΣ

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ

Τὸν ἐνθυμεῖσθε; Μὲ τὸ ὠραῖον πλατὺ καὶ ὑψηλὸν του μέτω-
που, μὲ τοὺς μεγάλους μεγάλους καταμαύρους ὀφθαλμούς του,
μὲ τὰς πλήρεις ζωῆς καὶ παραστατικότητος νευρικὰς χειρονομίας
του, μὲ τὸ δῶμά του τὸ αεικίνητον, τὸ—δὸς εἰπεῖν—ελαστικόν,
μὲ τὴν ὑπόδραχον πλὴν γλυκυτάτην καὶ πλήρη χρωματισμῶν
καὶ ἀναπλάσεων φωνὴν του, μὲ τὴν τοσοῦτῳ ἐκφραστικὴν ἐκεί-
νην μορφήν, εἰς ἣν καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ προῶρος χαραχθεῖσαι ρυ-
τίδες προσέθετον, θαρρεῖς, ἀντὶ ν' ἀφαιρέσῃ νεανικότητα καὶ
παιδικὴν ζωηρότητα;

Τὸν ἐνθυμεῖσθε; τὸν περιπαθῆ ποιητὴν τοῦ Ἄρην τοῦ
Μάρτι, τὸν χαριέστατον ἐξυμνητὴν τοῦ Σκύλλου του, τὸν συγ-
γραφέα τῶν Γελώτων καὶ τοῦ Μπαρμπα-Λινάρδου, τὸν ἀκένωτον
πίθον τῆς χαριτολογίας καὶ τοῦ ἀδλοῦς ὑσκόματς, τὸν ἄκου-

αὕτη, καίπερ δυνατή, σπανιωτάτη μόνον δύναται νὰ εἶναι, διότι αἱ κατὰ τὴν ἔλευσιν βολίδων παρατηρηθεῖσαι ταχύτητες εἶναι ἐν γένει πολλῶ μείζονες. Οὕτω π. χ. ἡ βολίς, ἡ διαδραμοῦσα τὴν Αὐστρίαν καὶ Γαλλίαν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς τῆ 24^{ης} Σεπτεμβρίου τοῦ 1868 ἐντὸς δεκαεπτὰ μόνον δευτερολέπτων ἔφθασεν ἀπὸ τοῦ ζηνιθ τοῦ Βελιγραδίου εἰς τὸ ζηνιθ τοῦ Μιτραῦ ("Ἴντρος καὶ Λεϊγῆρ), διαδραμὸν 1,493 χιλιάμετρα, ἧτοι 88,000 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Ἡ τῆς 2/14 Ἰουνίου 1877 βολίς, ἡ ἐκραγεῖσα μεταξὺ Βορδιγαλλῶν καὶ Ἀγγουλέμης εἰς ὕψος 252 χιλιάδων μέτρων, ἀφίκετο μετὰ ταχύτητος 68,000 μέτρων. Ἐν τούτοις ἐπίσης ὑπάρχουσι καὶ βραδύτατα βαδίζουσαι βολίδες. Οὕτω τῆ 9/21 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐν Βερθενοκόβῳ τῆς Ρωσίας βολίς, διευθυνομένη πρὸς βορρᾶν, ἐχώρει οὕτω βραδέως, ὥστε ἐπὶ ἐν περίπου λεπτόν ἡδυνήθησαν νὰ παρακολουθήσωσιν αὐτὴν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ γραμμὴ δέ, ἦν ἐν τῷ ὀρίζοντι διὰ τῆς διαβάσεως αὐτῆς ἐχάραξεν, ἦτο ἐπὶ δύο μετὰ ταῦτα ὥρας ὕρατῆ. Τῆ 10/22 Μαΐου 1889 ἄλλη βολίς κατηνάλωσε δεκαεξὶ δευτερόλεπτα, ὅπως μεταβῆ ἀπὸ Βριστόλης εἰς Ὁρλεάνην ἡ ταχύτης αὐτῆς καὶ οὕτως ἦν 22,000 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Σπανιωτάτα παρατηροῦνται ταχύτητες οὕτως ἀσθενεῖς ὡς αἱ ἀναποκρινόμεναι πρὸς τὰς σεληνιακὰς βολίδας. Ἡ συνήθης ταχύτης εἶναι 30,000 μέτρων.

Βολίς, ἐξακοντισθεῖσα ἐκ τῆς Γῆς μετ' ἀρχικῆς ταχύτητος ἀνωτέρας τῶν 11,200 μέτρων, οὐδ' ἐπὶ οὐθὲν θὰ ἐπανέπιπεν ἐπ' αὐτῆς. Θὰ διώδευε τὸ διάστημα αἰωνίως κατ' εὐθεῖαν καὶ μετὰ σταθερᾶς ταχύτητος, μέχρις οὐ ὑποστῆ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἑλξως ἄλλης τινὸς σφαίρας. Ἐξακοντιζομένη μετὰ ταχύτητος περιλαμβανομένης μεταξὺ τῶν 11,200 καὶ 8,000 μέτρων, θὰ διέγραφεν ἐν τῷ διαστήματι λίαν μακρὰν ἔλλειψιν, ἦν διὰ νὰ διαδράμῃ θὰ κατηνάλισκε χιλιάδας ἐτῶν. Ἀλλὰ, παρατήρησις περιεργοτάτη, ἡ βολίς αὕτη θὰ ἐπανήρχετο διερχομένη τὴν γήινην τροχιάν καθ' ἐκάστην τῶν ἀνακυκλήσεων αὐτῆς, βεβαίως δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ἀριστον σύστημα τῶν βολίδων, τῶν παρεσκευασμένων ὅπως συναντῶσι τὴν Γῆν κατὰ τὴν πορείαν αὐτῆς. Οὕτως, ἂν ἀναλογισθῆ τις ὅτι οἱ ἐξ οὐρανοῦ καταπίπτοντες λίθοι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμοιοι πρὸς τὰ ὀρυκτολογικὰ συστατικὰ τῆς σφαίρας ἡμῶν, ὅτι δὲ ἐμφανίζουσιν ὀρυκτολογικὰς οὐσίας, συνδεδασμένας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἐν διαφόροις γήινοις βράχοις, τὰ αὐτὰ συστατικὰ, τὰς αὐτὰς διαστάσεις, τὸν αὐτὸν συνδυασμὸν, τὴν αὐτὴν διάταξιν, τὴν αὐτὴν πυκνότητα κτλ., σίδηρον, χαλκίτιδα, νικελον, περίδοτον, τὰ αὐτὰ ἀπλῆ ἢ σύνθετα σώματα, θ' ἀποδεχθῆ ὡς δυνατόν τοῦλάχιστον ὅτι τὰ γήινα ἡφαίστεια τῆς τριτογενοῦς περιόδου, ἅτινα φαίνονται ὄντα πολὺ τῶν νεωτέρων ἰσχυρότερα, ἠδύναντο νὰ ἐξακοντίσωσιν εἰς τὸ διάστημα ὕλας ὑπὸ τοῖς προεκτεθέντας φυσικοῦς καὶ μηχανικοῦς ὅρους. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ οὐρανολίθοι, οἱ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καταπίπτοντες, ἀντικον ἄλλοτε εἰς τὴν αὐτὴν ὀρυκτολογικὴν διάθεσιν, ὅτι δὲ ἡ ὀρυκτολογικὴ αὕτη διάθεσις εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς ἐντὸς τῆς σφαίρας ἡμῶν ὑπαρχούσας.

Ἀναμνησθῶμεν τῆς προσφάτου ἐκρήξεως τοῦ Κρακοτόα, ἧς ἐξηκόντισε στήλην πυρὸς ὕψους εἰκοσακισχιλίων μέτρων. ἧς ἐξεσφενδόνησε μέχρις ὑπερεβδομηκοντακισχιλίων μέτρων τέφραν, ἡ διασπορὰ τῆς ὁποίας ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ παρήγαγε τὰς θαυμασίας ἐκεῖνας λυκαυγεῖς φωταφίας, ὧν πᾶσα ἡ Γῆ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀπέλαυσε, ἧς ἐπήνεγκε τοιαύτην τοῦ Ὀκεανοῦ ἀναστάτωσιν, ὥστε τὰ κύματα τῆς Ἰάθως μετεβίβασθησαν μέχρι τῆς Εὐρώπης, τοιαύτην δὲ ἀτμοσφαιρικὴν διατάραξιν, ὥστε διέδραμε τὸν κόσμον ἐν διαστήματι 35 ὡρῶν καὶ κατὰ τὴν διάθεσιν αὐτῆς κατεβίβασε πάντα τῆς γῆς τὰ βαρόμετρα, τοῦ ὁποίου ἐπὶ τέλους ἡ δύναμις ἦν οὕτω φοβερά, ὥστε ὁ ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως κρότος ἠκούσθη δι' ὅλης τῆς γῆς μέχρι τῶν ἀντιπόδων. Ἀναμνησθῶμεν τῆς μυθώδους ταύτης ἐκρήξεως, ἧς τὸ πρῶτον ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ παρασύρῃ τεσσαρακοντακισχιλίους ἀνθρώπους ὑπὸ κῦμα τριακότα μέτρων πάχους, καὶ θὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὰ γήινα ἡφαίστεια δύναται νὰ ἐξακοντίσωσι βολίδας εἰς ἄπειρον ὕψος καὶ ν' ἀποβῶσιν οὕτω πηγῆ μετεωριτῶν.

Τὸ αὐτὸ ρητέον καὶ περὶ τῶν ἡφαιστειῶν τῶν ἄλλων πλανητῶν, μάλιστα δὲ τῶν μικροτέρων, ὧν ἡ ἑλξίς εἶναι ἀσθενεσττέρα.

Καὶ αὐτὸς ὁ ἥλιος δύναται ν' ἀποβῆ πηγὴ τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Βλέπομεν αὐτὸν διαρκῶς ἀναπτύσσοντα φλόγας, καλυπτόμενον ὑπὸ φανταστι-

κῶν ἐκρήξεων, ἀνερχομένων μέχρις ὕψους τριακοσίων καὶ τετρακοσίων χιλιάδων μέτρων ἄλλα πᾶσα βολή, ἐξακοντισθεῖσα ἐκ τοῦ ἡλίου μετ' ἀρχικῆς ταχύτητος ἀνωτέρας τῶν 430,000 μέτρων, δύναται νὰ ἔλθῃ μέχρις ἡμῶν ὑπὸ τὴν μορφὴν οὐρανολίθου. Τὸ ἀέριον θὰ ἐπυκνωτο κατὰ τὸ κατεψυγμένον διάστημα καὶ θ' ἀφικνεῖτο ἐναυθα ὑπὸ στερεὰν κατάστασιν.

Πᾶς ἀστὴρ, ἥλιος ὢν, δύναται νὰ παραγάγῃ ἀναλόγους ἐκρήξεις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ἀστρῶφοι οὗτοι ταχυδρόμοι θὰ κατηνάλισκον πολλὰ ἑκατομμύρια ἐτῶν μέχρι τῆς παρ' ἡμῶν ἀφίξεως αὐτῶν.

Οὕτως ἐν πολλῇ οἰκειότητι εὐρίσκονται διάττοντες ἀστέρες, βολίδες καὶ οὐρανολίθοι, ἐκ τῶν μελετῶν δέ, ἧς προεκάλεσαν, ἀποτελοῦσι σήμερον τὸν σπουδαιότατον κλάδον, ἕνα δὲ τῶν γονιμωτάτων τῆς οὐρανόφυσις. Ἐρρήθη μάλιστα οὐχ ὄλως ἀπιθάνως ὅτι οἱ κόσμοι δύναται μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν νὰ διαλυθῶσιν εἰς μετεωρικὴν κόνιν, ἧτις δύναται πάλιν ν' ἀνασυστήσῃ νέους κόσμους.

Ὡς βλέπει ἕκαστος, ὁ μεμοιωμένος διάττων ἀστὴρ, ὃν ἡ παρθένος θεᾶται ρεμβάζουσα, διανοοῖε ἀπείρους ὀρίζοντας καὶ διηγεῖται ἡμῖν τὰ ἐπεισόδια τῆς ἱστορίας τοῦ σύμπαντος. Ὁ ὠχρὸς οὗτος ἀστὴρ, ὃν δυναταί τις μετὰ τοῦ ποιητοῦ νὰ καλέσῃ :

Δάκρυ θλιβερόν ἀργύρου τοῦ μανδύου τῆς νυκτός,
ὃν δὲ ἠδύνατο τις ὡσαύτως νὰ ἐρωτήσῃ :

Ποῦ πορεύεσαι ὠραεῖ εἰς τὴν ὥραν τῆς διγῆς,
ἵνα πέσῃς μαργαρίτης εἰς τὰ ὕδατα τῆς Γῆς;
ὁ φυγὰς οὗτος ἀστὴρ μετήνεγκεν ἡμᾶς εἰς κόσμον ὅλον ἐν τῷ ἀπείρῳ τούτῳ ἐργαστηρίῳ, ἐν ᾧ παίζονται αἱ τύχαι τῶν κόσμων. Οὐδὲν δημιουργεῖται, οὐδὲν ἀπόλλυται. Τὸ ἀδιόρατον ἄτομον, τὸ διατρέχον τὸν αἰθέρα, ὅπερ δὲ ἀποβαίνει ὄρατὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν μόνον διὰ τῆς συναντήσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀτμόσφαιραν, ἀφικνεῖται ἐκ τῶν ἀπωπτάτων αἰώνων τῆς ἱστορίας τοῦ σύμπαντος, ἀείποτε δὲ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ συναντᾷ κόσμους πάντοτε νέους. Αἰωνιότης ! Ἀπειρον ! Αἱ λογικαὶ ἡμῶν ψυχαὶ δὲν εἶναι διάττοντες ἀστέρες πνευματικῶν τινος οὐρανοῦ, ὃν ἐν ἀγνοίᾳ διατρέχομεν, παλλόμενοι ὑπὸ τοὺς μυστηριώδους αὐτοῦ νόμους, ζῶντες δι' ἐπιθυμιῶν καὶ ἐλπίδων, εὐφροσυνῶν καὶ θλίψεων καὶ λάμποντες πρὸς στιγμὴν διὰ τῆς συναντήσεως ἡμῶν πρὸς τὸν ὄλικόν κόσμον, ὅπως εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ἄπειρον, ὅπερ τὰ πάντα ἀπορροφᾷ ; Κατὰ δευτερόλεπτον γεννᾶται καὶ ἀποθνήσκει ἐν ἀνθρώπινον ὄν. Τοιοῦτο συμβαίνει καὶ περὶ τῶν διαττόντων ἀστέρων. Ἄτομα, μηδαιμνότητες . . . Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν αἱ μηδαιμνότητες αὗται εἶναι τὸ πᾶν.

M. E. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

ΕΔΕΣΣΑ ἢ ΑΙΓΑΙ.

Ἡ Ἐδεσσα ἢ Αἶγαι εἶναι πόλις ἀρχαία τῆς Μακεδονίας, κειμένη ἐν Ἡμαθίᾳ. Ἡ πόλις αὕτη, καλουμένη νῦν Βοδενά ἢ Βοδινά, κεῖται καὶ σήμερον ἐτι ἐπὶ θέσεως ἐξόχως λαμπρᾶς καὶ

1) Delacoulonche : Mémoire... sur le berceau de la puissance macédonienne, des bords de l'Haliacmon à ceux de l'Axius : Paris 1858. σ. 8. «Edessa (Aegées) Vodena» καὶ σ. 9 «C'est sur l'emplacement de Vodena que s'élevait l'ancienne Edessa, la ville de Caranus, la première capitale de la Macédoine». — Ἡ ἀρχαία κληῖσις τῆς πόλεως Ἐδέσσης διεφυλάχθη ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ νῦν ἑλληνοῦ Μητροπολίτου τῆς ὅλης ἐπαρχίας, ἐδρεύοντος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. — Πρβλ. A. Grisebach : Reise durch Rumelien und nach Brussa : Götting 1841. II, σ. 103.

μεγαλοπρεπούς μεταξύ δύο βραχιόνων τοῦ διατέμνοντος τὴν χώραν Ἡμαθίαν ὄρειου συστήματος, διακρινομένην ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διὰ τῶν ὀνομάτων Τοῦρα καὶ Νίτσου², ἐπὶ σπιλάδος ἀποκρήνου³. Ἐκ παλαιωτάτων δὲ χρόνων ἐκαλεῖτο Ἐδεσσα καὶ εἶτα Αἰγαί⁴.

Ὁ Mannert⁵ οὐ μόνον ἐσφαλμένως τίθησι τὴν πόλιν ταύτην ἐκτὸς τῆς ἀρχαίας Ἡμαθίας περὶ τὸν Ἐριγῶνα ποταμὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀποποιεῖται τὴν ταυτότητα τῆς ἀρχαίας πόλεως Ἐδεσσας μετὰ τῆς νῦν Βοδενῶν⁶ διὸ δικαίως ἀνῆρεθον ὑπ' ἄλλων, ὡς παρατηρεῖ τοῦτο ὁ Abel⁶, ὅστις ἅμα ἀποδέχεται τὴν ταυτότητα τῶν πόλεων τούτων.

Ὁ δὲ Preller⁷ ἡμαρτημένως ἀναγράφει τὴν ἀρχαίαν πόλιν Ἐδεσσαν καὶ νῦν ἐτι Ἐδίσσαν ἢ Μογλενά καλουμένην, συγγέων πάντως διὰ τοῦ δευτέρου ὀνόματος τὴν πρὸς βορρᾶν Βοδενῶν ἐκτεινομένην μικρὰν χώραν Μογλενῶν⁸, γνωστὴν σήμερον ὑπὸ τὸ τουρκικὸν ὄνομα Καρατζᾶ-ὄβασῆ, ἐν ἧ κείνται πλεῖστα ἀσπίματα κομῆδια.

Ἡ πόλις Ἐδεσσα ἦν πρωτεύουσα τοῦ ἀρχαιοτάτου μικροῦ βασιλείου⁹ ὀπότεν, καθ' Ἡρόδοτον¹⁰, ὀρμώμενοι οἱ Τημενίδαι καθυπέτασσαν καὶ τὴν ἄλλην Μακεδονίαν. Διαρρεῖται δὲ ὑπὸ τινος ποταμοῦ, καλουμένου νῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Βόδα¹¹ καὶ κατα-

πίπτοντος ἐκ τοῦ ὕψους 80—100 μέτρων¹, εἰς ὃ ἡ πόλις κεῖται, ἐν μεγαλοπρεπεστάτῳ καταρράκτῳ, μακροθὲν ὄρατῶ², οὗ τὰ ὕδατα διαβρέχουσι τὴν κοιλάδα, ἐν ἧ τὸ πάλαι, καθ' Ἡρόδοτον³, ἦσαν οἱ κῆποι Μίδου τοῦ Γορδίου, ἐνθα ἐάλω ὁ Σιληνὸς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων.

Ἐνομασθῆν ἡ πόλις αὕτη Ἐδεσσα ἔνεκα τῆς πληθμονῆς τῶν ὕψ' ὧν διαρρεῖται ὕδατων⁴, ἀλλὰ καὶ τὸ δεύτερον αὐτῆς ὄνομα Αἰγαί⁵ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει εἰ μὴ ὕδωρ, ὡς ὀρθῶς καὶ διὰ πειστικῶν μαρτυριῶν καὶ παραδειγμάτων ἀποδεικνύει ὁ Abel⁶, ᾧ ἔπεται καὶ ὁ Born⁷.

Ἐπὶ τούτοις δὲ παρατηρητέον ἐνταῦθα καὶ τοῦτο, ὅτι καὶ τὸ τρίτον ὄνομα Βοδενά, ὅπερ ἡ πόλις αὕτη, λαβοῦσα ἐν τοῖς τοῦ μεσαίου χρόνου, διαφυλάττει μέχρι τοῦ νῦν, εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγεται φυσικὴν ιδιότητα τοῦ τόπου, καταρροῦτου λίαν, ὡς προεῖρηται, ὄντος, εἰς ἣν ἀπέδρασαν πάντως ἐν τῇ μνησθείσῃ ἐποχῇ⁸ οἱ τὸ νέον τοῦτο ὄνομα παρασχόντες τῇ πόλει Βούλγαροι⁸.

Ὁ διπλοῦς τύπος, Ἐδεσσα καὶ Αἰγαί, τοῦ ὀνόματος τῆς προκειμένης πόλεως παρέσχεν ἀφορμὴν τοῖς τ' ἀρχαιοτέροις καὶ πολλοῖς τῶν μεταγενεστέρων ὅπως ὑποθέσωσι τὴν ὑπαρξίν δύο πόλεων μακρὰν ἀλλήλων κειμένων καὶ οὐδὲν τὸ κοινὸν ἐχουσῶν.

Καὶ ἐκ μὲν τῶν ἀρχαιοτέρων ὁ Πτολεμαῖος⁹ καταλέγων ἐν ταῖς πόλεσιν Ἡμαθίας Τυρίσση, Ἐδέσση, Βεροῖα, Αἰγαῖς κλπ. ἀμφότερα τὰ ὀνόματα, διαστέλλει αὐτὰ ὡς δύο πόλεις, διόπερ εὐλόγως πᾶν ἀνασκευάζεται ὑπὸ Marin Gault¹⁰. Ἐκ δὲ τῶν μεταγενεστέρων ὑπὸ Tafel¹¹ καὶ Forbiger¹² διακρίνονται ταῦτα ὡς δύο πόλεις, ὧν ἐν

1) Περιγραφὰς τῆς θέσεως τῆς πόλεως ταύτης βλ. Hadschi-Calfa : Rumeli und Bosna : Uebers. von Hammer Wien 1812 σ. 87. — Leake : Travels in Northern Greece : London 1835 III. σ. 271. — Otto Abel : Makedonien vor König Philipp : Leipzig 1847. σ. 111. — Grisebach : Reise κτλ. I, σ. 83. — Delacoulonche : Mémoire κτλ. σ. 8—9. — Καὶ M. Cousinery : Voyage dans la Macédoine : Paris 1831. I, σ. 78, ἐνθα καὶ εἰκὼν τῆς θέσεως τῆς πόλεως ταύτης.

2) Kiepert : Neuer Atlas von Hellas und den hellenischen Colonien : πίν. XV.

3) Περί τῆς πόλεως Βοδενῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἡμαθίᾳ φέρονται ὑπὸ Delacoulonche : Mémoire κτλ. σ. 8. τὰ ἐξῆς : «La ville bulgare (πῶθεν βουλγαρικῆ) de Vodena est situé à l'extrémité nord-ouest de l'ancienne Emathie, dans une vallée que les dernières ramifications du Kitarion séparent de la grande plaine du Lydias et qui ne communique avec elle que par une étroite ouverture des collines . . . »

4) Σχολ. Κλήμ. Ἀλεξ. ἐκδ. R. Klotz ἐν Λειψίᾳ 1831—34. τόμ. IV, σ. 97 : «Καὶ τὴν πρότερον καλουμένην Ἐδεσσαν πόλιν Αἰγῆς μετωνόμασαν (Κάρανος) ἀπὸ τῶν Αἰγῶν.» — Περὶ Belley : Observations sur l'histoire κτλ. de la ville Thessalonique : παρὰ Tafel : de Thessalonica ejusque agro : Berolini 1839. σ. 321. «Edessa nommée autrement Aegé, ou la ville de chevres, fut une ville royale avant Pella».

5) Geographie der Griechen und Römer : Landshut 1812. VII, σ. 481. «Vermuthlich lag sie (Edessa) am Fluss Erigon. . . Man erklärt die Stadt für das heutige Vodina, die Beschreibung der Schriftsteller im Mittelalter spricht nicht für diese Annahme.»

6) Makedonien κτλ. σ. 111. «Die von Mannert dagegen vorgebrachten Gründe sind von Grisebach und Tafel auf das bündigste widerlegt und die Identität beider Städte dadurch ausser allen Zweifel gesetzt.» — Περὶ Grisebach : Reise κτλ. II, σ. 402.

7) Ἐν Pauly's : Real-Encyclopädie der clas. Alterthumswissenschaften, III, 1844, σ. 20 : «Edessa stadi in Makedonien, jetzt Edissa ode Moglena.» — Περὶ M. d'Anville : Geographie ancienne abrégée : Paris 1769 σ. 64 : «et le premier de ces noms (Edessa) lui est resté, quoique celui de Moglena, que porte le pays des environs lui soit aussi appliqué»(?).

8) Tozer : Researches in the Highlands of Turkey : London 1869. I. σ. 384, «and north of Vodena is the district called Moglena.»

9) A. Forbiger : Handbuch der alten Geographie : Leipzig 1848. III. σ. 1061. «Edessa (Ἐδεσσα) die Residenz der älteren makedonischen Könige.» — Περὶ Tozer : Researches κτλ. I, σ. 156. «(Ἐδεσσα) the original capital of Macedonia.»

10) VIII, «Ἐνθεῦτεν δὲ ὀρμώμενοι, ὡς ταύτην ἔσχον, κατεστρέφοντο καὶ τὴν ἄλλην Μακεδονίην.»

11) Ὑπὸ Forbiger : Handbuch κτλ. III. σ. 1061 ἐσφαλμένως τίθεται ἡ πόλις αὕτη περὶ τὸν Αὐδῖαν ποταμὸν ὁμοίως περὶ τὸν αὐτὸν ποταμὸν τίθησι τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὁ Born : Zur makedonischen Geschichte : Berlin 1858. σ. 3. «Aegae . . . lag an dem Flusse . . . unter dem Namen Lydias, in den Thermaischen Meerbu-

sen fließt». Ὁ συγγραφεὺς οὗτος ὀνομάζει ἐνταῦθα τὴν πόλιν μόνον Αἰγᾶς, ἐν σελίσιν ὅμως 8η καὶ 9η ταυτίξει αὐτὴν μετὰ τοῦ ὀνόματος Ἐδέσσης, ὃ προτάσσει ὡς ἐξῆς : Edessa (Aegae).»

1) Kiepert : Lehrbuch der alten Geographie : Berlin 1878 σ. 400.

2) E. Curtius : Griechische Geschichte : Berlin 1874. III, σ. 400.

3) VIII, 138. «Οἱ δὲ ἀπικόμενοι ἐς ἄλλην γῆν τῆς Μακεδονίας ἄκησαν πέλαις τῶν κήπων τῶν λεγομένων εἶναι Μίδου τοῦ Γορδίου.»

4) Στέφ. Βυζάντ : «Ἐδεσσα, πόλις τῆς Συρίας διὰ τὴν τῶν ὑδάτων ῥύμην οὕτω κληθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ.» — Τὴν ὀνομασίαν τῆς ἀρχαίας πόλεως Ἐδέσσης ἐκ τοῦ φρυγικοῦ ὀνόματος βέδου ὕδωρ σημαίνοντος ἴδ. παρὰ Tozer : Researches κτλ. I, σ. 157 σημ. 12 καὶ A. Gutschmid : Die Makedonische Anagraphe : in Symbola Philolog. Bonn. I. τόμ. ἐν Λειψίᾳ 1864 σ. 124. σημ. 34. «Der Name der älteren Phrygischen Stadt Ἐδεσσα scheint allerdings von dem Wasserreichthum der Gegend hergenommen zu sein : βέδου ist bekannt als das Phrygische Wort für Wasser.» — Περὶ Abel : Makedonien κτλ. σ. 113. καὶ Tafel : de Thessalonica κτλ. σ. 307—310, ἐνθα διὰ μακρῶν ἀποδεικνύουσι τὴν κλήσιν τῆς πόλεως Ἐδέσσης ὡς ἐκ τῶν πολλῶν αὐτῆς ὑδάτων.

5) Οὗ ἡ παραγωγὴ συνωδᾷ ἄλλῃ τινὶ παραδόσει παρ' Ἰουστίνῳ VII, 1 διασχομένη, καθ' ἣν ἡ πόλις ἀπὸ τῶν Αἰγῶν Καρανῶ ὀνομασθῆ Αἰγαί, ἀποκρούεται ὑπὸ τῶν μὲν, περὶ Abel : Makedonien κτλ. σ. 113, «Auf nichts Anderes bezieht sich auch der Name Aegae, dessen Ableitung von des Caranos Ziegen höchst abgeschmackt ist,» καὶ Born : Zur makedon. Gesch. σ. 3. «Aber Aegae. können wir mit den Alten von den Ziegen des Caranos nicht ableiten.» καὶ ὑποστηρίζεται ὑπ' ἄλλων. — Περὶ Gutschmid : Die Makedon. Anagr. κτλ. σ. 124, ὅστις ἀποκρούων τὴν ὑπ' Abel (Maked, σ. 101) φερομένην ἐτυμολογίαν τοῦ ὀνόματος Καρανῶ ἐκ τοῦ φωνητικοῦ, ὀρθῶς ἀνάγει αὐτὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κάρανον.

6) Makedonien κτλ. σ. 113. σημ. 4.

7) Zur makedonischen Geschichte κτλ. σ. 4.

8) Παραγαγόντες αὐτὸ ἐκ τῆς βουλγαρικῆς λέξεως woda, ὕδωρ σημαίνουσης.

9) Πτολεμαῖος III, 13, 39 «Ἡμαθίας (πόλεις) Εὐρωπος, Τύρισσα, Σκόδρα, Μίεζα ἢ Μίεζα, Κυρίς (ἢ Κύρρος), Ἰδομένη, Γορδονία ἢ Γο(υ)ρδονία, Αἰδεσσα (ἢ Ἐδεσσα), Βέρροια, Αἰγαί, Πέλλα.» Περὶ Liv. XL. 3.

10) De Archelao Macedon. rege : Lugduni Batavorum 1834 σ. 23. «Ptolemaeus falli videatur duas has, easque diversas urbes fuisse memorans.»

11) De via Egnatia.

12) Geographie κτλ. III, σ. 1061. «Aegae die Nekropol der alten macedon. Könige wahrscheinlich zwischen Citium und Edessa.» Περὶ αὐτοῦ ἐν 72 σ. σημ.

μέσῳ ἢ πόλις Κίτιον τάσσεται· καὶ ὁ μὲν πρῶτος τῶν συγγραφέων τούτων (ὁ Tafel) δεόντως ἀνασκευάζεται ὑπὸ Delacoulonche¹, ὁ δὲ δεύτερος, δι' ὧν λέγει,² αὐτὸς ἑαυτὸν ἀναίρει.

Ὁ Sicking³ ἀποδεχόμενος τὴν ὑπὸ Ἰουστίνου (VII, 1) φερομένην παράδοσιν περὶ τῶν αἰγῶν Καρόνου, συνάπτει ἀμφότερα τὰ ὀνόματα ταῦτα πρὸς διύλωσιν τῆς αὐτῆς πόλεως.

Ὁ δ' Abel, πειρόμενος συμβιβᾶσαι τὰς ὑπὸ Πτολεμαίου⁴ ὡς δύο ἀναφερομένας πόλεις Ἐδεσσαν καὶ Αἰγὰς ὡς δύο σημεῖα οὐ πόρρω ἀλλήλων κείμενα, ἀνάγει ἀμφότερα τὰ ὀνόματα ἐπὶ τῆς αὐτῆς πόλεως.⁵ Ὁμοίως καὶ ὑπὸ Niebuhr⁶ ἐκλαμβάνονται αἱ πόλεις αὗται ὡς μία. Πρὸς δὲ καὶ ὁ M. Cousinéry⁷ διαρροῖδον ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ταυτότητος τῶν πόλεων τούτων μετὰ τῆς νῦν Βοδενῶν. Καὶ Kierpert⁸ δ' ὁ πᾶν ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ σημείῳ ἀναγράφει ἀμφότερα τὰ ὀνόματα. Ὡσαύτως καὶ ὁ E. Curtius⁹ ἀποδέχεται τὴν πόλιν Ἐδεσσαν καὶ Αἰγὰς καλουμένην.

Τὴν γνώμην δὲ τῶν τελευταίων τούτων, ὑπολαμβάνόντων τὴν Ἐδεσσαν καὶ τὰς Αἰγὰς ὡς τὴν αὐτὴν πόλιν, ὀρθὴν θεωροῦντες, συνειπιδέροντες δὲ καὶ τὴν γνώμην Arnold Schäfer, μετὰ βαθείας πολυμαθείας πραγματευθέντος περὶ τῆς τῶν Μακεδόνων βασιλείας,¹⁰ ὅστις ἀναποσπᾶστος συνδέει (σ. 4) τὴν Ἐδεσσαν καὶ τὰς Αἰγὰς, ἀποφαινόμεθα ἀδιστακτικῶς ὅτι μία ἡ πόλις, ἀμφότερα τὰ ὀνόματα ἐν τῇ ἀρχαιότητι λαβοῦσα. Καὶ τὸ μὲν ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Abel τῇ ἐν τῇ κοιλάδι κειμένη πόλει Ἐδέσση, τὸ δ' ἕτερον τῇ ἀκροπόλει αὐτῆς, κειμένη ἐπὶ τοῦ βράχου, ὄντος φυσικοῦ ἐρύματος αὐτῆς¹¹.

Ἦν δὲ ἡ πόλις αὕτη πρωτεύουσα τοῦ κράτους ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρις Ἀρχελαίου (413—399), ἐφ' ᾧ μετετέθη ἡ τοῦ βασιλείου ἔδρα εἰς Πέλλαν. Περὶ δὲ τοῦ χρόνου τῆς μεταθέσεως διάφοροι ἐξηνέχθησαν μέχρι τοῦ νῦν γινώμα. Οἱ μὲν¹² ἀπο-

δέχονται τὴν μετάθεσιν γενομένην ἐπὶ Ἀμύντου τοῦ Γ', οἱ δὲ ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Β', πατρὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, καὶ ἄλλοι² ἐπ' Ἀρχελαίου, μετενεγκόντες τὴν ἔδραν τοῦ βασιλείου ἀπὸ τῆς Ἐδέσσης εἰς Πέλλαν, ὅπως ἢ πλησιαιτέρον τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ· ἂν δὲ τις ἀπίθῃ εἰς ὅς' ἀγαθὸ ἡγεμῶν οὗτος διέπραξεν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐκφραστικώτατα ὑπὸ Θουκυδίδου³ ἀπαριθμούμενα, πείθεται μᾶλλον ὅτι οὗτος ἦν ὁ πραγματώσας πρὸς ταῖς λοιπαῖς βελτιώσεσι καὶ τὴν μετάθεσιν ταύτην τῆς ἔδρας πρὸς τὸν ἀνωτέρω ἐρρήθη σκοπόν.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην παρέμεινεν οὐδὲν ἤτων ἢ ἀρχαία πρωτεύουσα τοῦ κράτους ὡς ἱερὸν κέντρον⁴ αὐτοῦ, ἐνθα⁵ ἐθάπτοντο οἱ βασιλεῖς, ὡς ρητὸς ἀναφέρουσιν ὁ Πλίνιος⁶ καὶ ὁ Διόδωρος,⁷ οἳ φαίνονται παρακολουθοῦντες ὁ Niebuhr,⁸ Forbiger,⁹ καὶ Kierpert¹⁰ καὶ ἐνθα, ὡς ὑπὸ Πολυβίου¹¹ λέγεται, προσεδέχθη ὁ Φίλιππος τοὺς μετὰ Χρυσόγονου Μακεδόνας.

Ἐκ χωρίου τινὸς τοῦ Διοδώρου¹² φαίνεται ἡ πόλις αὕτη κεκτημένη ἐν τῇ ἀρχαιότητι δημόσια οἰκοδομήματα, ἐν οἷς καὶ τὸ θέατρον, παρ' ᾧ ἐφονεύθη Φίλιππος ὁ πατὴρ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ὑπὸ Πausανίου τινός, ἐξ Ὁρεστίδος καταγομένου, ὡς ὁ αὐτὸς Διόδωρος¹³ ἐξηγεῖται διὰ μακρῶν τὰ κατὰ τὴν δολοφονίαν ἱκαναὶ δ' ἐπιγραφαί, ἀπογραφεῖσαι ὑπὸ Delacoulonche ἐκ διαφόρων

l'une et l'autre anciennes capitales de la Macédoine; la première depuis Caranus jusqu' à Amyntas III; la seconde depuis ce dernier roi.»

1) Forbiger: ἐν Pauly's Real-Encycl. κτλ. V, σ. 1283. «Pella... aber doch immer nur ein kleiner und unberühmter Ort war, bis sie Philipp's Zeiten, dessen Geburtsort sie war, die Residenz der makedonischen Könige wurde.» — Πρβλ. Niebuhr: Vorträge κτλ. σ. 295 «Philippos... that den ersten Schritt dazu durch Verlegung der Residenz von dem entlegenen Aegeae nach Pella.» καὶ Kierpert: Lehrbuch κτλ. σ. 310. «Philippos II verlegte von Pier (von Edessa) die Residenz in die Mitte der Ebene... in Pella.»

2) Abel: Makedon. κτλ. σ. 198. «Für die Annäherung an Hellas war schon die Verlegung der Residenz von Bedeutung... unter Archelaos trat diese Stadt (Pella)... an die Stelle von Edessa.» — Πρβλ. A. Schäfer: Demosthenes und seine Zeit: Leipzig 1853 II, σ. 4 καὶ E. Curtius: Griechische Geschichte III, σ. 409—410.

3) II, 100. «Ἦν δὲ οὐ πολλά, ἀλλὰ ἕστερον Ἀρχελαῖος ὁ Περδίκκου υἱὸς βασιλεὺς γενόμενος τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ φκοδόμησε καὶ ὁδοὺς εὐθείας ἔταξε καὶ τῆλλα διεκόσμησε τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἵπποις καὶ ὄπλοις καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ ἢ σύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλεῖς.»

4) Abel: Maked. σ. 110. «Edessa oder Aegeae als... der geheiligte Mittelpunkt des Reichs blieb.»

5) Κυρίως ἐν τῇ ἀκροπόλει Αἰγαῖς. — Πρβλ. Abel: Maked. κτλ. σ. 114. «Als die Begräbnisstadt der Könige als das makedonische Persepolis wird immer Aegeae, nie Edessa genannt.»

6) Plin: Natur: Histor. IV. 33. «Oppida Aegiae, in quo sepe-liri mos reges.»

7) XIX. 52. ἐκδ. Dindorf Paris 1842—44. «Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλικῶς ἤδη διεξάγων (Κάσσανδρος) τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν. Εὐρυδικὴν μὲν καὶ Φιλίππου τοὺς βασιλεῖς, ἐπὶ δὲ Κύνναν, ἣν ἀνεῖλεν Ἀλκέτας, ἔθαψεν ἐν Αἰγαῖς, καθάπερ ἔθος ἦν τοῖς βασιλεῦσι.» Τοὺς δὲ τάφους τούτους τῶν ἀρχαίων τῆς Μακεδονίας βασιλέων ἀνῶρυξαν οἱ Γαλάται, ὡς Πύρρος ὁ τῆς Ἠπείρου βασιλεὺς ὠδήγησεν εἰς Μακεδονίαν κατ' Ἀντιγόνου τῷ 274 π. X. Καὶ τὰ μὲν ἐν τοῖς τάφοις ἀνευρεθέντα χρῆματα διήρπασαν, τὰ δὲ ὅσα τῶν τε τελευταίων διερίψαν. Ἰδ. Διοδ. XXII, 12. καὶ Πλουτ. ἐν βίῳ Πύρ. 26.

8) Vorträge über alte Länder κτλ. σ. 293. Hier (in Aegiae) blieben die königlichen Gräber noch in den Kriegen des Pyrrhos.»

9) Geogr. κτλ. III. σ. 1061. «... Aegae... die Nekropol der alten maced. Könige.»

10) Lehrbuch der alten Geogr. σ. 310. «Die hoch gelegene Felsenburg blieb bis zum Ende des Reichs die Begräbnisplatz der maked. Könige.»

11) V, 97. Αὐτὸς δὲ παραλαβὼν κτλ. ἴσχευ ἔχων εἰς Ἐδεσσαν, προσδεξάμενος δ' ἐνταῦθα καὶ τοὺς μετὰ Χρυσόγονου Μακεδόνας ἐξώρμησε μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως.»

12) XVI, 92.

13) XVI, 92.

1) Mémoire... sur le berceau de la puis. macédon. κτλ. σ. 10 14. Ἐν τέλει δ' ἐπιφέρονται ταῦτα: «Edessa et Aegae ne sont donc qu'une seule et même ville.»

2) Ἐν Pauly's Real-Encycl. κτλ. IV, 1846, σ. 1338. ὅπου ἐν ἀντιθέσει πρὸς τ' ἄλλαχθ' (Geogr. κτλ. III, σ. 1601) ὑπ' αὐτοῦ εἰρημίνα συνδυάζει ἀμφότερα τὰ ὀνόματα ἐπὶ τῆς αὐτῆς πόλεως ἀναφερόμενα.

3) Handbuch der alten Geographie κτλ. σ. 411. «Edessa. Ἐδεσσα und Ἐδεσσα auch Αἰδεσσα späterhin, wie angegeben wird, oder vielmehr graecisirt Aigai. Aigai, Aigai und Aigai.» — Ὁ τύπος Αἰγαί ἀπορρίπτεται ὑπὸ Niebuhr: Vorträge über alte Länder- und Völkerkunde: Berlin 1851. σ. 293 καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀποδεκτὸς γίνεται ἕτερος τύπος Αἰγαί. «Hier ist die alte makedonische Hauptstadt Aegeae (nicht Aegae)». Ἐν τούτοις ὁ αὐτὸς δέχεται καὶ τὸν ἕτερον τύπον Aegeae ἰδ. κατωτέρω εὐδὸς σημ. 5.

4) III, 13, 39.

5) Abel: Maked. κτλ. σ. 414. «Jedenfalls aber müssen wir beide in die nächste Nähe setzen.»

6) Vorträge κτλ. σ. 279. «Dann die sogenannten eigentlichen Makedonier, welche um Edessa oder Aegae wohnten». Πρβλ. τὸν αὐτὸν ἱστορικὸν ἐν σελ. 294. «Dieser ort hatte zwei Namen, Edessa und Aegeae.»

7) Voyage dans la Macédoine κτλ. I, σ. 75. «La ville de Vodina a été célèbre sous le nom d'Edesse et sous celui d'Ege» καὶ σ. 13. «Ce sont Edesse anciennement (?) Ege et aujourd'hui Vodina.» — Πρβλ. καὶ M. d'Anville: Geographie κτλ. σ. 64.

8) Neuer Atlas von Hellas κτλ. πίν. VII, ἰδ. καὶ Lehrbuch der alten Geographie σ. 310. ἔνθα ὁμοίως ἀποδέχεται ὅτι ἡ πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον Αἰγαί καὶ εἶτα Ἐδεσσα.

9) Griech. Geschichte κτλ. III, σ. 400. «Das war Edessa oder Aegeae, ein uralter Ort.» — Πρβλ. Leake: Travels κτλ. ἐν τῷ ἐν τέλει τοῦ III τόμου συνημμένῳ χάρτῃ τῆς Μακεδονίας.

10) Ἐν Historisches Taschenbuch, sechste Folge, dritter Jahrgang, Leipzig 1884.

11) Maked. κτλ. σ. 115. «und es kann jetzt nimmer gewagt erscheinen, wenn ich Edessa... ins Thal, Aegae aber auf den Berg setze.» — Πρβλ. Cousinéry: Voyage dans la Macédoine κτλ. I, σ. 79. «Il paraît que la ville actuelle était autrefois le château d'Edesse; quelques pans de murs antiques m'avaient fait soupçonner que cette ancienne ville était située sur la partie basse du grand plateau.»

12) Cousinéry: Voyage κτλ. I, σ. 5—6. «... Edessa et Pella,

ἀρχαίων λειψάνων, σωζομένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, δημοσιεύονται ἐν σελ. 170—173 τοῦ πονήματος αὐτοῦ.¹ Πλὴν δὲ τούτων καὶ ἐν τῇ συλλογῇ A. Boeck² ὑπάρχει μία κατακεχωρισμένη. Ὅσαι δὲ ὑπὸ Cousignéy³ ἀντεγράφησαν, αὐτὰ ἀπώλοντο, ὡς αὐτὸς λέγει, ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις αὐτοῦ· αἱ δὲ ὑπὸ Leake⁴ ἀντιγραφεῖσαι δημοσιεύονται ἐν τέλει τοῦ III τόμου τοῦ ἔργου αὐτοῦ.⁵

Π. Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ δ. ψ.

Καθηγητὴς τοῦ γυμνασίου Μοναστηρίου.

Η ΔΕΥΤΕΡΟΤΟΚΟΣ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

I.

Ὁ Ροβέρτος Δεστανῆ μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἐγερθῆ, ἀμέσως δὲ ἐνεδύθη καὶ ἐτοιμασθεὶς ἀνέωξε τὸ πρὸς τὸν παράδεισον βλέπον παράθυρον τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ. Μελανὰ τινα νέφη καὶ αἱ ἐτι ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν φύλλων κρεμάμεναι σταγόνες τῆς δρόσου παρείχον ὕφος θλιβερόν εἰς τὸν κῆπον. Ὁ Ροβέρτος ἀπεθάρραζε τὴν ὠραιότητα τῆς φύσεως, ὅπερ ἐσυνήθιζε νὰ πράττη ὁσάντι ἐστενοχωρεῖτο, φαίνεται δὲ ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐστενοχωρεῖτο σφόδρα, διότι ἀφοῦ ἐχασμῆθη ἐπὶ μακρὸν εἶπεν·

— Καὶ ὅμως ἐκοιμήθην καλῶς· πῶς γίνεται νὰ νυστάζω ἀκόμη;

Παρετήρησε τὸ ὠρολόγιόν του, ὅπερ ἐδείκνυεν ἕξ ὥρας.

— Ἡ ὥρα ἕξ καὶ ὅλοι κοιμῶνται εἰς τὸν πύργον· ἐὰν ἐκοιμώμην ἀκόμη ὀλίγον; ὄχι, θάρρος, ἄς μείνω ὀρθός, ἀλλὰ τότε τί νὰ κάμω μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θὰ πάρωμεν τὴν σοκολάταν; Δὲν θὰ ἔκκαμα ἄσχημα νὰ ἐξέλθω ὀλίγον. Ἀπὸ ἓνα μῆνα ποῦ εὐρίσκομαι εἰς τῆς καλῆς μου θείας, εἰς τὴν ἐξοχὴν, δὲν ἔκκαμα ἀκόμη κανένα ἔστω καὶ μικρὸν περίπατον. Ἄς ἐπανορθώσω λοιπὸν τὴν ἔλλειψίν μου αὐτὴν καὶ τοσοῦτο μᾶλλον, καθόσον μετὰ δύο ἡμέρας ἐπιστρέφω εἰς τὸ Παρίσι.

Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον· ὁ Ροβέρτος ἔλαβεν ἕκ τινος κρεμαστήρος μέγα ἀδιέβροχον, ἀφῆθεν ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ἐξαδέλφου αὐτοῦ Ὁκταβίου Μαροαζέλ, ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μαλακὸν πῖλον καὶ κατερχόμενος ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῶν ποδῶν τὴν κλίμακα διωλίθησεν εἰς τὸν κῆπον λέγων· «Ὅταν ὁ Ὁκταβίος ἔλθῃ τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα, θὰ εἶπῃ πῶς μετεχειρίσθην τὰ ἐνδύματά του».

Ὁ Ροβέρτος ὠδύετο τότε κατ' εὐθείαν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἀγνοῶν ποῦ κατηθύνετο. Εἶχεν ἀποφασίσει νὰ κάμῃ πρωινὸν περίπατον· περιεπάτει λοιπὸν ἐκτελῶν τὴν ἀπόφασίν του, ἠτένιζε δὲ περὶ ἄσυναισθήτως. Ἄλλως τε ὁ κῆπος εὐάρεστον ἐπαρουσίαζε θέαμα. Οὐδὲν θελκτικώτερον τῶν ἐξοχῶν τούτων, ὧν τὸ ἔδαφος εἶναι ἀνώμαλον, μετὰ μικρῶν βουνῶν, λειμῶνων, πεδιάδων καὶ δαφυλλίων. Ἐξ ὅλων τῶν τοπίων τῆς Νορμανδίας ἢ Βαλζαμβιλέκειτο ἐν ἀρίστῳ τύπῳ, ὁ δὲ θεῖος Δεζασέρ (ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν του!) ἔσχε πράγματι εὐτυχῆ ἔμπνευσιν ἀγοράσας εἰς ἐξηυτελισμένην τιμὴν τὰ ἐρείπια ἐκείνα τοῦ τιμαριωτικῆς πύργου, ὃν ἐπεσκίασε κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα.

Ὁ Ροβέρτος ἐν τῷ μεταξύ περιπατῶν ἐσκέπτετο. Δὲν εἶχε διασκεδάσει ἐν Βαλζαμβίλ παρὰ τῇ θεῖα του κατὰ τὴν διάρκειαν

τῶν διακοπῶν αὐτοῦ. Ὁ καιρὸς ἐξηκολούθησε βροχερὸς ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας, καθ' ἃς ἠναγκάσθη νὰ μένῃ κεκλεισμένος ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὐδεμία ἐντεῦθεν ἐπίσκεψις, οὐδὲς ἀγροτικὸς ἐγένετο χορὸς, οὐδὲν περιεργον, οὔτε νεῆνις τοῦλάχιστον πρὸς ἣν νὰ κάμῃ ἐρωτοτροπίας ὑπῆρχεν. Ἐὰν τοῦλάχιστον, ὁ Ὁκταβίος Μαροαζέλ ἦτο ἐκεῖ! Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αἱ διακοπαὶ τῶν δύο ἐξαδέλφων δὲν συνέπιπταν, ὁ δὲ Ὁκταβίος θὰ ἤρχετο ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ροβέρτος θ' ἀπῆρχετο, ἠναγκασμένος ὧν νὰ μεταβῆ εἰς τὴν θεσίν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἀκόλουθος πρεσβείας.

Ἐβλάδιζε πάντοτε χωρὶς νὰ κουρασθῆ, διότι ἐν ἡλικίᾳ εικοσιοκτῶ ἐτῶν ἔχει τις ἰσχυρὰς τὰς κινήμας, ὅτε αἴφνης παρετήρησεν ὅτι πεινᾷ. Ψεκάδες τινὲς βροχῆς ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλὴν καὶ παρετήρησεν ὅτι ὁ οὐρανὸς ἐσκυθρόπασεν.

— Διόβολε, θὰ βρέξῃ καλὰ, ἄς ἐπιστρέψω.

Νὰ ἐπιστρέψῃ! ἦτο εὐκόλον μὲν νὰ τὸ ἀποφασίσῃ, δυσκἀτόρθωτον ὅμως, διότι εὐρίσκετο ἐν ἀποστάσει μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας ἀπὸ τοῦ πύργου.

— Δὲν εἶμαι εὐτυχὴς κατὰ τὸν πρῶτον μου περίπατον!

Ἀπεφάσισεν ἐπομένως νὰ ζητήσῃ καταφύγιον, ἔπαυλιν τινα, ἐν ἣ νὰ πῆρῃ ποτήριον γάλακτος μέχρις οὗ παρέλθῃ ἡ βροχὴ.

Παρετήρησε διζιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, ἀλλ' οὐδὲν εἶδεν.

Ἐπὶ τέλους ἀφοῦ ἐπλανήθη ἐπὶ τινα ἔτι καιρὸν ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἀνεκάλυψε μακρὰν εἶδος μικρᾶς καλύβης, εἰς ἣν ἔφθασε μετὰ πρᾶλευσιν τετάρτου τῆς ὥρας, ἀφοῦ ἐβράχῃ εἰς βαθμὸν οὐχὶ εὐχάριστον.

Ἡ καλύβη ἦν κατεσκευασμένη ἐκ χύματος καὶ τεμαχίων κεράμων, καλυπτομένη ἐκ καλάμων, μεθ' ἐνὸς μόνου παραθύρου στερουμένου ὕαλου, πύλης, μὴ ἐχούσης στρόφιγγας, ἀποτελουμένης δὲ ἐκ σανίδων κακῶς συνηρμοσμένων. Ὁ Ροβέρτος εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν χωρὶς νὰ κρούσῃ.

Ἐν δωμάτιον ἀπετέλει τὸ ὅλον τῆς καλύβης· ἐν τῷ βᾶθει αὐτῆς πᾶσις ἐκοιμᾶτο ἐντὸς λίκνου καὶ ἐν τῷ μέσῳ δύο πλίνθων ὀρθῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων γράφα ἔθεσε πρὸ ὀλίγου χύτραν· ἔλαιον ζηρὰ ζύλα. Ὁ Ροβέρτος ὠπισθοχώρησεν ἕξ ἀηδίας.

— Συγγνώμην, ἤθελον . . .

— Εἰσέλθετε, κύριε, εἰσέλθετε καὶ καθήσατε, διότι θὰ εἴσθε κουρασμένος καὶ ἔρχεσθε ἀπὸ Βαλζαμβίλ.

Ταῦτα δὲ λέγουσα ὤθησε καθέκλαν, τῆς οἱ ἄρμοι μόλις ἐκρατοῦντο καὶ ἡ ὁποία ἦτο ἡ μόνη ὑπάρχουσα.

— Ὅθ πεινᾶτε, ἐξηκολούθησεν· ἔχω ἐκεῖ γάλα περισσώτερον ἄρ' ὅσον χρειάζεται διὰ τὸ μικροῦστικό μου καὶ δι' ἐμέ. Τὴν παρασκευὴν κρατῶ πάντοτε ὀλίγον περισσώτερον, διότι ἔρχεται ἡ δεσποινίς.

— Ποία δεσποινίς;

— Νὰ, ἡ δεσποινίς. Δὲν γνωρίζετε σεις τὴν δεσποινίδα; Ἄ! πῶς γίνεται; ὅλοι τὴν γνωρίζουν ἐδῶ. Αὐτὴν καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς. Εἶναι δύο ἀξιολόγητα κορίτσια. Ἐκεῖναι μοῦ ἔδωσαν σκεπάσματα διὰ τὸ μικρὸ μου. Ἐὰν περιμένετε, ἕως νὰ βράσῃ τὸ γάλα, θὰ τὴν ἰδῆτε καὶ σεις τὴν δεσποινίδα. ὦ! τί καλὴ ποῦ εἶναι· ὁ Θεὸς νὰ τῆς δώσῃ τὰ καλὰ τοῦ κόσμου.

Καὶ ἡ καλὴ γυνὴ ἐξηκολούθησε νὰ ἐπαινῇ τὴν δεσποινίδα. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ροβέρτος καθήμενος παρὰ τὸ πῦρ ἐζήραινεν τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, ἐν δὲ τῷ βᾶθει τῆς καλύβης ὁ πᾶσις ἐκοιμᾶτο πάντοτε.

Ἐπειδὴ τὸ γάλα ἔβρασεν ἐν τῷ μεταξύ, ἡ χωρική ἐπλήρωσε μέγα κύπελλον ἐκ πηλοῦ ὀπτοῦ καὶ ἐπαρουσίασεν αὐτὸ εἰς τὸν Ροβέρτον μετὰ τεμαχίου διπυρίτου.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἠκούσθη ὁ καλπασμὸς ἵππου καὶ μετὰ τινα λεπτὰ εἰσῆρχετο εἰς τὴν καλύβην νεῆνις κεκαλυμμένη ὑπὸ μεγάλου ἐπανωφορίου καὶ φέρουσα ἱματισμὸν ἵππασίας.

— Καλημέρα, κυρὰ Καστοῦ, σὲ φέρω . . .

Ἄνεκὸπῃ παρατηρήσασα τὸν ξένον καὶ μετὰ τόνου μᾶλλον γαληνίου ἐξηκολούθησεν.

1) Mémoire. . . sur le berceau de la puissance macédonienne κτλ. Ὁ αὐτὸς ποιεῖται λόγον περὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν μνημείων τῆς πόλεως ταύτης ἐν σελ. 14—20.

2) Corpus inscriptionum graecarum ἀριθμ. 1998.

3) Voyage dans la Macédoine I, σ. 80—81.

4) Travels in Nort. Greece, London 1835.

5) Πίν. XXIX, ἀριθ. 138, 139, πίν. XXX, ἀριθ. 140.

— Σοὶ ἔφερν τὸ μικρὸν μᾶλλον σκέπασμα, τὸ ὅποιον μὲ ἐπέφορτίσετε νὰ σᾶς ἀγοράσω.

Ἄ! δεσποινίς! πόσον εἶσθε καλή! Πῶς περνᾶτε; Σεῖς λοιπὸν ἤλθετε σήμερον; Ἡ δὲ δεσποινίς ἀδελφῆ σας;

— Ἐκεῖνη εἶναι ὀλίγον ἀσθενής· ἔχει μικρὸν ἡμικρανίαν καὶ ἔστειλε διὰ νὰ σᾶς φέρω τὴν παραγγελίαν σας, ἐμὲ δὲν πιστεύω νὰ παραπονεθῆτε δι' αὐτό.

— Ἄ! ὄχι! δεσποινίς. Παραγγελία! Σὲ ἔχουν κἄτι λέξεις αὐταῖς αἱ δεσποινίδες διὰ νὰ κρύπτουν τὴν φιλάνθρωπιαν των!

— Τὸ μικρὸ κοιμᾶται βλέπω, μὴ τὸ ἐξυπνᾶτε· θὰ τὸ ἐνδύσετε κινουρίγια ροῦχα μετ' ὀλίγον. Τί κακὸς καιρὸς! Ὁ Μεδερικ εἶναι πολὺ θυμωμένος· αὐτὸ τὸ ζῶον πειράζεται ὅταν ἐξέρχεται καὶ βρέχη!

Καὶ στρεφομένη πρὸς τὸν Ροβέρτον ὡσεὶ διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν χρῆσιν τοῦ τολμηροῦ ἐκείνου οὐσιαστικοῦ·

— Μεδερικ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἵππου μου.

Ἄ! Ὁ Ροβέρτος περιωρίσθη νὰ χαιρετίσῃ μόνον καὶ νὰ μειδιάσῃ.

Ἀνῆλθεν ἐπὶ τῶν χειλέων του ἡ ἐξῆς κολακευτικὴ ἀλλὰ ἡλιθία ἔκφρασις· «Πόσον ὁ Μεδερικ εἶναι εὐτυχής». Ἐσίγησεν ὅμως. Μὴ εὐρισκόμενος ἐν χορῷ δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλῇ χωρὶς νὰ λέγῃ τί.

— Πεινῶ, ἐξηκολούθησεν ἡ νεῆνις.

Καὶ διὰ ταχείας κινήσεως ἀπαίρεσασα τὸ ἐπανωφόριον αὐτῆς ἔλαβε τὴν καθέκλαν, ἣν ὁ Ροβέρτος ἔσπευτε νὰ προσφέρῃ καὶ καθήσασα ἐπ' αὐτῆς ἤρξατο νὰ πίνῃ τὸ γάλα.

Ἦτο θελκτικωτάτη ἐν τῇ στάσει ἐκεῖνη. Τὸ γάλα ἐγκατελίμπανεν ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτῆς λεπτοτάτην λευκὴν γραμμὴν, βλέπων δὲ τις αὐτὴν, τοὺς μέλανας αὐτῆς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν ὡς ἔβενον κόμην ὑπὸ τὸν ὑψηλὸν μετᾶξινον πῖλον, θὰ ἔλεγεν ὅτι ἦν ἀρχαία ἀμαζών φέρουσα μέλαιναν περικεφαλαίαν.

Ἄ! Ὁ Ροβέρτος πρῶτος διέκοψε τὴν σιγὴν.

— Οὐδαμῶς ἠδυνᾶμαι νὰ ἐλπίσω, δεσποινίς, ὅτι περιπατῶν τὴν πρωίαν ἐν τῷ δάσει θ' ἀπῆλτων Παρισιανῆν τόσοσιν . . .

— Θελκτικὴν, εἶπητε τὴν λέξιν, μὴ ἀνακόπτεσθε. Εἶμαι συνειδησμένη εἰς τὰς κολακευτικὰς ἐκφράσεις, κύριε. Ἄλλως τε, τὰς βδελύσσομαι ἐκ βῆθους καρδίας, μόνον καὶ μόνον δὲ διὰ νὰ τὰς ἀποφεύγω, ἀναγκάζω τὸν πατέρα μου νὰ μένωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον καιρὸν ἐν τῇ ἐξοχῇ. Καλπασμὸς ἵππου μοὶ ἀρέσκει μυριάκις πλείοτερον τοῦ μᾶλλον θελκτικοῦ στροβιλισμοῦ, αἱ δὲ κολακείαι τῶν χορευτῶν μοὶ εἶναι ὀλιγώτερον εὐχάριστοι τῶν θωπειῶν τοῦ ἀνέμου.

Ἐξηκολούθησεν εἶτα ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα μυκτηρίζουσα τὰς τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας ἐθιμοτυπίας καὶ ἐπαινοῦσα τὸν ἐξοχικὸν βίον.

— Ἐν τι μ' ἐκπλήσσει, κύριε, ἐξηκολούθησε, διότι ἐπὶ τέλους, μεθ' ὅλον τὸν ρομαντικὸν ὕμῶν ἱματισμὸν, φαίνεσθε ὡς ἀληθὴς Παρισιανός, ἐπομένως δὲν ἐννοῶ πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀποπληνηθῆτε εἰς τὰ ἄγρια ταῦτα δάση . . .

— Καὶ ἀπεπληνήθην, εἶναι ἡ ἀκριβὴς ἔκφρασις, δεσποινίς. Μὲ κατέλαθεν ἡ βροχὴ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν καλύβην τῆς καλῆς αὐτῆς γυναικὸς . . . μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ εὖρω ἄσυλον. Ἐλλείπει ἄλλης ἀρετῆς, ἔχω ὅμως τὴν ἀρετὴν νὰ μὴ κρύπτωμαι, ἐπομένως δὲν θὰ προσπαθῆσω νὰ παράσχω εἰς τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν μου τὸ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς πρόσχημα, ἥτοι τὴν φιλάνθρωπιαν. Μοὶ πράγετε ὅμως τὸ παράδειγμα καὶ ἐν τούτῳ θὰ σᾶς ἀκολουθήσω. Πρέπει νὰ ἔχετε ὑπὸ τὴν προστασίαν σας πολλοὺς πτωχοὺς. Μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὸ πρὸς αὐτοὺς ἔργον σας;

Καὶ ὁ Ροβέρτος προχωρήσας πρὸς τὴν χωρικὴν ἔθεσεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς δύο χρυσὰ νομίσματα, εἶτα δὲ στρεφόμενος πρὸς τὴν νεῆνίδα καὶ τείνων αὐτῇ τὸ χρηματοφυλάκιόν του.

— ὦ! μὴ μοὶ ἀρνηθῆτε! Εἶμαι τόσοσιν εὐτυχής . . . τόσοσιν εὐτυχής, διότι δύναμαι νὰ σᾶς βοηθήσω κατὰ τι ἐν τῷ ἔργῳ ὑμῶν!

Ἐκεῖνη ἐδίσταζεν ἔτι, διότι τὸ χρηματοφυλάκιον ἦτο πλήρες· ἐπομένως ἐφαίνετο αὐτῇ δυσχερὲς νὰ δεχθῆ τόσοσιν σπουδαῖον ποσὸν παρ' ἀγνώστου . . . καὶ τε ὑπὲρ τῶν προστατευομένων ὑπ' αὐτῆς πτωχῶν ἐπρόκειτο.

Τότε ἐκεῖνος ἔλαβε τὴν χεῖρα τῆς νεῆνιδος καὶ ἀνοίγων αὐτὴν ἠρέμα ὅσον ἠδύνατο.

— Λάβετε, ὦ! λάβετε! Εἶναι φιλάνθρωπία ἐπίσης νὰ μὴ ἀπωθῆτε τοὺς ἐκλιπαροῦντας ὑμᾶς.

ὑπεχώρησεν ἐκεῖνη ἐρυθριῶσα ὀλίγον καὶ ἀλλάσσουσα ἀντικείμενον συνδιαλέξεως:

— Ἐσχίστηκα ἐδῶ· πρέπει νὰ ἐπιστρέψω.

Ἐβριψε τὸ ἐπανωφόριον ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς καὶ ἐξῆλθεν ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ Ροβέρτου.

Ἐβῶ ὁ Μεδερικ ἐπτερονοκόπει προσδεδεμένος εἰς δένδρον. Ὁ Ροβέρτος ἐβοήθησε τὴν νεῆνίδα ν' ἀναβῆ τὸν ἵππον, ὅταν δ' ἐκεῖνη ἐκχθῆσεν ἐπὶ τοῦ ἐφιππίου καὶ ἀνύψωσε τὴν μάστιγα ἐτοιμῇ ν' ἀποχωρήσῃ.

— Δεσποινίς, εἶπεν ἐκεῖνος· ἡ τύχη, ἴσως δὲ ἡ θεία Πρόνοια, μοὶ ἐπέτρεψε νὰ σᾶς συναντήσω. Μετὰ δύο ἡμέρας ἀναχωρῶ καὶ δὲν θὰ σᾶς ἐπανίδω πλέον πιθανῶς, δὲν θὰ σᾶς λησμονήσω ὅμως. Κατὰ τὰς ὥρας τῆς θλίψεως καὶ τῆς στενοχωρίας, ὑπ' ὧν περιβάλλεται ὁ βίος, θὰ μοὶ φαίνεσθε ὡς ἰνδαλμα παρέχον μοὶ ἰσχὺν καὶ ἐλπίδα. Ἐπιτρέψατε ἵνα τὸ ἰνδαλμα τοῦτο καταλίπη ἐν ἐμοὶ οὐσιαστικώτερον καὶ ὀριστικώτερον ἐνθύμιον. Εἶπατέ μοι τὸ ὄνομά σας. Συγκατατίθεσθε;

Ἡ νεῆνις ἠρυθρίασεν ἔτι, εἶτα δὲ μετὰ παρέλευσιν στιγμῶν τιῶν εἶπεν ὑπερηφάνως.

— Δεσποινίς.

— Δεσποινίς, ναί, τὸ ἠξεύρω, εἶναι τὸ ἐπιθετον ὅπερ σᾶς δίδουσιν ὅλοι οἱ χωρικοὶ τῶν μερῶν τούτων, τῶν ὁποίων αἱ καρδίαι εἰσὶ πλήρεις εὐγνωμοσύνης πρὸς ὑμᾶς. Θὰ θελήσετε ὅμως νὰ θέσητε καὶ ἐμὲ εἰς τὴν σειρὰν ἐκείνων; Ἐ, ναί! ἐγὼ ζητῶ νὰ εἶμαι προνομιούχος. Ἐχω ὅμως ἀρὰ γε δικαίωμα τι; οὐχί, βεβαίως, ἀλλὰ τί βρῶναι ἢ περιπτώσις αὕτη; Ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐνώσω τὸν χρυσόν μου μετὰ τοῦ ὑμετέρου, ἠδυνήθην νὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν τῆς συγκινήσεως, ἥτις ἐγενήθη ἐκ τῆς ἠδείας συμμετοχῆς ἐν τῷ ἔργῳ τῆς φιλάνθρωπίας ὑμῶν. Ὁφείλετε νῦν, δεσποινίς, ἔχετε μᾶλλον καθῆκον νὰ μὲ ἐνισχύσητε ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἣν ἠνοίξατε πρὸ ἐμοῦ καὶ ὅταν πτωχὸς τις εὐχαριστῶν μοὶ ἐπὶ τῇ δωρεᾷ θὰ μοὶ λέγῃ: «Ὅθ' εὐχῶμαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὸν Θεόν», ἐπιθυμῶ νὰ δύναμαι νὰ τῷ εἶπω: «Ἐύχου μᾶλλον ὑπὲρ ἐκείνης». Σᾶς παρακαλῶ καὶ πάλιν, εἰπήτε μοι τὸ ὄνομά σας.

Ἐρυθρίασεν ἐκεῖνη πλείοτερον ἔτι ποιούσα διὰ τῆς κεφαλῆς σημεῖον ἀρνήσεως, ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐπέμενε, τολμήσας μάλιστα νὰ λάβῃ τὴν χεῖρα αὐτῆς, ἐφοβήθη ἡ νεῆνις καὶ ἐξαίφνης, ἐν βίῃ, ὡσεὶ ὑπαικούουσα εἰς αἰφνιδίως ἐν τῷ πνεύματι αὐτῆς γεννηθεῖσαν σκέψιν καὶ ἀποφασίσασα ἐπὶ τέλους ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν ἀδιάκριτον.

— Καρλόττα Τρουμελό, εἶπε.

Καὶ μαστιγώσασα τὸν ἵππον αὐτῆς ἀνεχώρησε ταχέως.

Ἄ! Ὁ Ροβέρτος παρεκολούθησεν αὐτὴν διὰ τοῦ βλέμματος, μέχρις οὗ δὲν ἐφαίνετο πλέον ἐν τῷ ὀρίζοντι, ἀλλ' ἦ ὡς μέλαν σημεῖον, εἶτα δὲ τεθλιμμένος καὶ βραδέως βλίνων ἐτράπη τὴν εἰς τὸν πύργον ἄγουςαν.

(Ἄκολουθεῖ)

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.